



תמליל

ישיבת ועדת כספים

מיום חמישי, י"ט בסיוון תשפ"ו, 04.06.2026

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת ועדת הכספים

מיום חמישי, י"ט בסיוון תשפ"ו, 04.06.2026

נוכחים:

- | | |
|------------------|---------------|
| 1. מר רועי גבאי | - ראש העיר |
| 2. מר ליאור כהן | - יו"ר הוועדה |
| 3. גב' ענבל בועז | - חברת ועדה |
| 4. מר אלי מזוז | - חבר ועדה |
| 5. מר אלון רוזן | - חבר ועדה |

חסרים:

- | | |
|-------------------|------------|
| 6. מר יוסי כהן | - חבר ועדה |
| 7. מר יהודה דנינו | - חבר ועדה |
| 8. מר שחר סימנה | - חבר ועדה |
| 9. מר בנימין אשר | - חבר ועדה |
| 10. עו"ד מאיר דהן | - חבר ועדה |

משתתפים:

- | | |
|---------------------|-----------------|
| 1. מר לוי יטח | - מנכ"ל העירייה |
| 2. מר אריאל אלון | - גזבר העירייה |
| 3. גב' יעל יצחק פור | - מזכירת הוועדה |

על סדר היום:

- | |
|-------------------------------------|
| 1. המשך דיון בהצעת תקציב לשנת 2026. |
|-------------------------------------|

1. המשך דיון בהצעת תקציב לשנת 2026.

ליאור כהן: ערב טוב. ועדת כספים באיחור ניכר. הוועדה האחרונה אנחנו כידוע בלי תקציב כבר בחודש יוני התחלנו אותו, ומחודש ינואר אנחנו מנסים לכנס את הוועדה בלי הצלחה.

רועי גבאי: עוד הפעם...

ליאור כהן: מנסים לכנס את הוועדה בלי הצלחה לצערי. יכול להיות שהיינו פותרים את כל הסיפור של התקציב אם הייתה מתכנסת בפברואר או במרץ או בכלל מתכנסת, אבל זה לא הלך. ואנחנו רוצים עכשיו לנסות קודם כל, בגלל שעברה חצי שנה, אז אנחנו צריכים להבין תמונת מצב, כי כל המספרים למעשה, שלחנו הצעה, שלחנו גם מקורות מאיפה אנחנו הולכים להביא את המקורות האלה, אמרו לנו שהכל לא רלוונטי כי עברה חצי שנה, אז אנחנו עכשיו נצטרך קודם כל לתקף את המצב. אז צריך לעבור בסעיפים ולהבין כמה אנחנו בכל סעיף, גם בצד של התקבולים וגם בצד של ההוצאות. אז בואו נתחיל למעשה מעמוד 14, נסתכל על הסעיפים הגדולים. מבחינת גביית ארנונה.

רועי גבאי: מה מטרת הדיון? אני מנסה להבין רק 2 דברים. אחד, חשוב להבין, הגזבר נמצא פה לאור שהוא עדכן על לוחות הזמנים שלו, ובע"ה שיהיה מזל טוב למשפחה. יוצא עוד 10 דק', רבע שעה למשפחה, אז הוא יהיה פה חלקית. אז בשביל זה גם, ולא דברים, ובגלל שהוא עדכן אותנו 3 ימים מראש, אז אמרתי שלא יעלה תקציב ביום ראשון, ואם צריך לקיים עוד פעם, היו מספר דיונים, אני מבין, בין המנכ"ל לגזבר, והחברים, ולא התקדם לאיזושהו, הבשיל לאיזושהו משהו רלוונטי ממה שאני מבין כרגע. לא מונח כרגע איזושהי הצעה, או נושא חדש, או משהו חדש. לכן אני שואל, מה מטרת הדיון כרגע?

ליאור כהן: מטרת הדיון בגדול, קודם כל, להבין את התמונה. הבאנו הצעה. הבאנו לה מקורות, ואמרו לנו שההצעה שלנו היא לא רלוונטית כי הכל השתנה. אז אנחנו קודם כל צריכים להבין את הבסיס, לראות איפה אנחנו עומדים. גם מבחינת הוצאות וגם מבחינת הכנסות. אנחנו 1 חלקי 12-

אריאל אלון: אז יש דו"ח רבעוני, דו"ח מסודר, שאפשר להתעסק איתו.

ליאור כהן: אבל ברבעוני הוא לא נמצא לפי סעיפים. אני צריך לדעת בתוך התקציב איפה אני נמצא.

- אריאל אלון:** הדו"ח הרבעוני מציג לך בדיוק לפי הכלים של משרד הפנים -
- ליאור כהן:** אז בוא תסביר לנו לפי הדו"ח -
- אריאל אלון:** יש לנו דו"ח רבעוני. אתה רוצה לעשות דיון בדו"ח רבעוני? אפשר לעשות דיון בדו"ח רבעוני. איך אתה רוצה?
- ליאור כהן:** הדו"ח הרבעוני לא ייתן לי ברמת סעיפים איפה אני נמצא בתקבולים, הוצאות, הכנסות. אם תמצא לי פתרון -
- אריאל אלון:** מה השאלה הממוקדת?
- ליאור כהן:** שאלה ממוקדת לדעת תקבולים, הכנסות מול הוצאות, נכון ליוני 2026, סטטוס בכל סעיף. משם אני יודע לגזור -
- רועי גבאי:** אבל אין חיתוך ליולי 2026. אין חיתוך. החיתוך הוא חודשיים אחורה.
- ליאור כהן:** הוא יכול לראות -
- רועי גבאי:** בגלל זה הוא אומר לך רבעוני. לא, אין חיתוך.
- ליאור כהן:** הוא יכול לראות, הוא יכול לראות גם למאי -
- רועי גבאי:** כי ארנונה לדוגמה, היא אחת לחודשיים, וחלק מהדברים שאתה בא באמצע חודש אי זוגי או זוגי, אתה לא רואה את ההכנסה לשנייה. אם עכשיו המטרה היא לעבור סעיף, סעיף כדי לשאול איפה זה, בשביל -
- ליאור כהן:** אבל הוא עובד 1 חלקי 12. אנחנו צריכים לדעת -
- רועי גבאי:** לא. אבל בשכר אתה חורג מ-1 חלקי 12, הרי זה ברור. בדברים -
- ליאור כהן:** למי זה ברור? לי זה לא ברור.
- רועי גבאי:** ברור לחלוטין. אתה חייב להיות עפ"י חוקי מדינת ישראל. אם מישהו צריך עפ"י החוק לקבל את התוספת הנדרשת, קיבל את התוספת הנדרשת.
- ליאור כהן:** יפה. אתה צריך להעביר מקור אחר.

רועי גבאי: הרעיון, אני מצטער, כי אני לא הייתי בדיונים הקודמים, אני מנסה להגיע לאיזשהו פתרון, ותקנו אותי, המנכ"ל והגזבר אם אני לא מדייק במשהו -

אריאל אלון: אם אני מביא נכון את מה שהוא מתכוון, הוא אומר, אני מאוד מודאג כי עברה חצי שנה, ואין לנו תקציב. אני אומר, בשביל זה יש כללים...בפקודת העיריות להגיש דו"ח תלת חודשי. 60 יום, לא יאוחר מ-60 מסוף הרבעון. כלומר, אני צריך לתת דיווח -

רועי גבאי: אריאל, הדו"ח הרבעוני הוגש כבר?

אריאל אלון: בטח, הוגש אפילו לפני הזמן, וגם נשלח לחברי הוועדה.

רועי גבאי: הבנתי.

אריאל אלון: לפני הזמן אפילו. גם נאמר גם בשיחות סגורות שלנו, נאמר שנעשה דו"ח רבעוני, כי היה חשש שאולי העירייה בגירעון, אז הפרחנו את החשש הזה, ואמרנו, נכון לנתונים שיש בידינו, ומה שאנחנו יודעים על הדו"ח הרבעוני, אנחנו מאוזנים.

לוי יטח: רגע, אבל ברשותך, אני רוצה רגע לבוא ולהשלים. כדי שבאמת נוכל להתקדם, ניהלנו שיח כמו שראש העיר, והוא לא היה נוכח מתוך מטרה באמת כנה להתקדם ולראות את העמק השווה. בשום שלב לא נאמר שהנתונים כבר לא רלוונטיים. אנחנו אמרנו משהו אחר. בנקודת הזמן שהיום כבר חלפה חצי שנה, הצגנו הצעה, הנחנו אותה כמספרית שאנחנו יודעים לעמוד מתוך אחריות, ולנהל את התקציב בצורה מושכלת, ואת השנה לעבור בצורה מושכלת, ולא לפגוע בפעילויות של היער. נקבנו במספרים. נגענו גם בדברים שלא תכננו לגעת בהם. שמנו הצעה, ואני חושב שכרגע היו צריכים לנהל דיון אולי על הבסיס הזה. כי כרגע, לחזור אחורה, ולנבור בכל מספר, בכל סעיף, זה לא יקדם אותנו. אני חושב שעשינו איזושהי כבדת דרך.

אלון רוזן: תראה, אנחנו, הגישה, אני חושב של כלל החברים, זה למצוא את עמק השווה, בסדר? אני חושב שזו הגישה הכוללנית. אנחנו באנו עם הצעה מסוימת. עזוב, ימינה, שמאלה, ירדנו, חזרנו, הסתובבנו, הלכנו, חזרנו עם כמה הצעות, כמה חלופות. כל ההצעות שהצענו לאורך התקופה, מינואר עד עכשיו, לצערי הרב, לא התקבלו, והגענו עם הצעה סופית, שאותה גם הגשנו לכם בישיבה. חזרתם עם הצעה, בוא נדבר שנייה רק על השנייה, בסדר? בוא נדבר על השנה ועל השוטף, בסדר? שמדברת על 4,000,000 ש"ח. חזרתי אליך, אחרי שדנתי עם החברים. אמרתי, רשמתי לך שההצעה הזו לא קרובה למה שאנחנו ביקשנו, ולכן אני מבקש ממך להתקרב.

אמרתי לי שההתקרבות היא בעצם שה-4,000,000 ש"ח לא מותנים, בסדר? זו ההתקרבות.

לוי יטח: נכון. אמרתי לי, מה זה שונה, כי קיבלנו את זה בעבר כבר. אמרנו, בנקודת הזמן הזאת, דווקא התקדמנו -

אריאל אלון: ההתקרבות היא כפולה. היא גם פעם אחת, שזה לא מותנה. פעם שנייה, שאם בינואר אתה מאשר לי את התקציב, יש לי יותר זמן להכין את עצמי. אז זאת אומרת, שלכאורה, בשלב הזה של יוני, שאין לי עדיין תקציב ביד, אז לכאורה, אני אמור לבוא להגיד לך, תשמע, אני יודע להיות רק עם נניח 2,000,000 ש"ח. אז אני אומר, עדיין אנחנו דבקים ב-4,000,000 ש"ח.

אלון רוזן: אני אגיד משהו שאמרתי בישיבות מועצה, גם בוועדת כספים. מבחינתנו, נושא המותנה הוא non-issue. זה שראש העיר אמר את זה, ואתם אמרתם שכל החלטה תהיה במותנה, זה בסדר, אמרתם, זו זכותכם. אנחנו לא חושבים שזה צריך להיות במותנה. אנחנו חושבים שזה צריך להיות בהסטות, מתוך התקציב המאוזן, שאתה הגשת. אמת, או לא אמת? הגשת תקציב שהוא תקציב במאוזן בשנת הכספים הנוכחית.

אריאל אלון: שהוא, מה שנקרא, עשוי להיות מאוזן, ובר ביצוע.

אלון רוזן: לא. אבל כשהגשת אותו בינואר, הגשת אותו על בסיס מאוזן, אמת?

אריאל אלון: על בסיס זה שהוא בר ביצוע.

אלון רוזן: יפה. לכן אנחנו באנו והסתכלנו על התקציב, ולא רצינו לסטות מהתקציב, ולכן אמרנו מראש, שלנושא המותנה הוא לא רלוונטי. אנחנו רוצים בתוך הכסף -

לוי יטח: אז קיבלתם הצעה בתוך הכסף.

אלון רוזן: מעולה. אז קיבלנו הצעה, ואמרתי לך שההצעה מבחינתנו היא רחוקה מהזה, כי ראש העיר דיבר על 4,000,000 ש"ח, ואנחנו דיברנו גם כן בינינו על 4,000,000 ש"ח מזמן -

לוי יטח: רגע, אבל אלון, רחוקה בכמה? כי כדי שנוכל באמת, אני לא מטיל ספק, שכולנו רוצים שהתקציב יאושר.

רועי גבאי: לא, אבל אנחנו בעוד משהו, לוי, סליחה שאני קוטע. דעו

לכם, מעבר ל-1 חלקי 12, שזה ביצירתיות, אני אתמול ירד האסימון, והגזבר אמר לי את זה, נושא הספורט. החוק לא מאפשר תמיכה גם של 1 חלקי 12 לנושא של התמיכות. המשמעות היא, שקבוצות הספורט בעיר לא יכולות לפתוח את העונה. אם עכשיו הדבר הזה ממשיך, זה אומר שאין שום דרך חוקית, אלא אם כן לא יודע, אילו התחייבויות או הלוואות של העמותה, אין לי מושג. אנחנו עוד נשבור את הראש מה עושים. אין דרך להמשיך ולתת פעימות ליולי וצפונה, כי זה החוק. כאילו זה יכול להשלים אך ורק בסוף השנה, בהתאם ליעד התקציבי. זה אירוע מז'ורי, עצום, עבור הספורט, וצריך להבין אותו בתוך המסגרת. לכן גם אני אמרתי את זה פעם שעברה. ברצון הטוב, צריך לתת פתרון, כולל אגב נתתי את הרעיון של המותנה. התהליך, והבנתי גם שהמנכ"ל, נתתי לו את הגיבוי המלא, ואמר לי, אני לוקח תהליך, אני רוצה לחשוב גם על 2027, מקובל. אמר לי המנכ"ל, תשמע, בוא נחשוב על פרויקטים משותפים. אמרתי לו, מקובל. העניין הוא לנסות לדבר באיזושהי דינמיקה, סליחה, של סחר סוסים, 1,200,000 ש"ח, שתיים, אחד, תב"ר. זה לא מקדם לפתרונות ולאפקטיביות, ולראיית הרצון העירוני. ראיית הרצון העירוני לשחרר. אחרי זה מתקדמים לכל פתרון אחר. פה המאני טיים והסיטואציה היא כזאת.

ליאור כהן: אני אתייחס שנייה -

אריאל אלון: מה שרועי אומר, הוא אומר לי ככה. הוא מדבר איתי פה אתמול בצהריים, ואומר לי, תקשיב, נמצאים פה החבר'ה מהספורט, הם אומרים שהם מאוד מתקשים עם התקציב 1 חלקי 12. אמרתי לו, רועי, זו הצרה הקטנה יותר, כי אני אתמול העברתי להם את המנה האחרונה, אבל כל העיר עובדת עם תקציב 1 חלקי 12, בתוך הפרקים, וכו', זה בסדר. בספורט, זה תמיכה. תמיכה, יש חוזר מסודר, חוזר מנכ"ל על הנושא הזה. אתה מוזמן להניח שעכשיו אם ליאור שאילתא, אני אחסוך לך את השאילתא 406, סעיף 4 ג', אם אני לא טועה. הוא ממש אומר לך, אתה יכול להעביר מקסימום תמיכה של 50% משנה קודמת. אין לי אפשרות ללכת איתם 1 חלקי 12. עכשיו, זו משמעות שחייבים להבין אותה. אני אומר לך את זה, כי אחרי זה יבואו אליי, יגידו לי, תבצע פעולות אסורות. אני אומר לכם, אני לא יכול לבצע פעולות אסורות. חוזר מנכ"ל תמיכות זה חוזר הכי קשוח שיש. אין לי שום דרגת חופש שם.

ליאור כהן: אני אתייחס. אני קודם כל פתחתי את הישיבה בזה, שאנחנו ביוני, וזו ועדת כספים שנייה. אם הלחץ על התקציב היה כזה גדול, לא היינו אמורים להגיע לאירוע הזה -

רועי גבאי: ועדת כספים היא לא תנאי לאישור תקציב -

ליאור כהן: היא לא תנאי, אבל היא הגוף -

אריאל אלון: אז הנה, אנחנו פה בוועדת כספים. תגיד לי איך היא מקדמת את אישור התקציב. אתה בא ואומר לי, היא מקדמת את אישור התקציב.

ליאור כהן: אבל אתה יודע מה קורה בינתיים? אני מנסה להוציא משפט, אני עוד לא דיברתי 10 שני' -

אריאל אלון: מסכים, דבר.

ליאור כהן: ועדת כספים, מה שטוב בה, ומה שמיוחד בה, קודם כל המספרים לא עפים באוויר. לא מחר אומרים לך, לא אמרת, כן אמרת, הכל מוקלט, מתועד, כמו שצריך להיות. זה אחד היתרונות שיש בוועדת כספים. הדבר השני, כל הספרים פתוחים. אני חוזר שנייה לאירוע שהתכנסנו, וזה עצם העובדה שמינואר אנחנו מחכים לוועדת כספים, מראה שאין פה באמת נכונות להעביר את התקציב -

לוי יטח: אבל זה לא מדויק, כי כמעט בכל ישיבת מליאה אנחנו מדברים על תקציב.

ליאור כהן: אבל לא מדברים ברמה של -

לוי יטח: יותר מאשר מליאה, לדבר על תקציב?

ליאור כהן: הכי גרוע במליאה. במליאה, אתה אומר להגיע למליאה מבושל. מה אתה חושב -

אריאל אלון: אין בעיה. אז אם אני אספק לך נתונים, שאני יודע מה המצב שלנו נכון לעכשיו, זה יקדם?

ליאור כהן: שנייה. קודם כל, כן -

אלון רוזן: זה גם מה שאמרתי ללוי. בוא נבין את המקורות, בשביל לנסות להתקדם.

ליאור כהן: המטרה של ועדת כספים, ועדת כספים היא ועדה מקצועית, שמייצגת למליאה. אם המליאה מגיעה למליאה בלי ייעוץ, בלי לדעת מה קורה, אוטומטית כן, לא, מרימים אצבע, ביי, להתראות, ואז זה חוזר חלילה -

אריאל אלון: אז שוועדת הכספים תבחן את הדו"ח הרבעוני, ותשאל את עצמה, ועדת הכספים, בהתאם לדו"ח הרבעוני שנשלח לה, האם עיריית יבנה יכולה לעמוד ב-15,000,000 ש"ח באיזון.

- ליאור כהן:** אבל אריאל, אנחנו -
- אריאל אלון:** אם תגיע למסקנה הזאת שכן, אהלן וסהלן. אני רוצה לגמור את התקציב הזה. אני לא נהנה לשבת פה במקום להיות באירוע משפחתי.
- ליאור כהן:** יפה. אנחנו קיבלנו את הדו"ח הרבעוני לפני יומיים, ואנחנו פה בשביל הדיון הזה, כדי לדעת מה קורה בתוך הכספים. כי כשאנחנו הבאנו הצענו, שלחנו אותנו לעשות בעבודה בתכלס שהיא לא שלנו. עבדנו עליה -
- אריאל אלון:** אני מסכים.
- ליאור כהן:** כמה שעות, אלון?
- אלון רוזן:** יותר מדי.
- ליאור כהן:** אלון עבד הכי קשה.
- אריאל אלון:** מסכים. אז לכן אני אומר לך, אני בא לעבוד בשבילך.
- ליאור כהן:** שנייה. עכשיו אתה אומר לי את זה, ביוני. היית אמור להביא את זה בפברואר, אבל לא משנה.
- אריאל אלון:** אמרתי את זה לכל אורך הדרך.
- ליאור כהן:** אריאל, ביקשו מאיתנו לבוא ולעשות את העבודה. תגיד מאיפה אתה רוצה להוריד, תגיד מאיפה אתה רוצה. אנחנו רוצים.
- אריאל אלון:** תביאו את המקורות, אמרנו לנו.
- ליאור כהן:** בדיוק, תביאו את המקורות. אנחנו הבאנו את המקורות, שזו לא העבודה שלנו.
- רועי גבאי:** אם אתה רוצה מספרים שהם מעבר ליכולת, חייב להציג את זה מאיפה. אני לא יודע להציג. אני יכול לדבר על חלומות באספמיה. תחילת השנה באתי לגזבר עם מלא רעיונות. בסוף אתה מתכנס.
- אלון רוזן:** אבל רגע, רועי. אתה באת בתחילת שנה, אמרת 1,500,000 ש"ח. עלית ל-2,000,000 ש"ח, עלית ל-3,000,000 ש"ח, עלית ל-4,000,000 ש"ח. לכאורה, ככל שהשנה מתקדמת, והכסף פוחת, אתה עולה במספר. המשמעות -
- רועי גבאי:** לא, אתה מציג תמונה לא נכונה -

- אלון רוזן:** למה, למה לא נכונה? לך לפרוטוקולים, ותראה את הדברים. זה לא -
- רועי גבאי:** כי זה לא נכון. נלך לפרוטוקולים, הכל מתועד. אתה צודק. זה היופי.
- אלון רוזן:** נכון, לך לפרוטוקולים, ותראה את הדברים, ולכן -
- רועי גבאי:** אתה תראה את הדברים בפרוטוקולים.
- אלון רוזן:** ולכן, כאילו אתה לא יכול לבוא ולשלוח אותנו למספרים, שאנחנו לא מתכנסים בוועדת כספים, שאנחנו לא מקבלים את המקורות, שאנחנו לא יודעים מה המהות של מה שאתה מציע -
- רועי גבאי:** מה זה המקורות -
- אלון רוזן:** 1,500,000 ש"ח, 2,000,000 ש"ח, 3,000,000 ש"ח, 4,000,000 ש"ח, 10,000,000 ש"ח, 400,000,000 ש"ח, בסדר?
- רועי גבאי:** מה זה המקורות? לפעמים אתה בא ואומר, אני רוצה תכנית בלא יודע מה, משהו שאתה עושה כבר כפל של דברים. אצלכם בבקשות יש כפל -
- אלון רוזן:** אז תבוא ותגיד, אז ותביא תגיד, זה כפל. גם אמרתי את זה ללוי, נכון, אמת, לוי, או לא?
- רועי גבאי:** תגיד, אומר הגזבר -
- אלון רוזן:** אמרתי שכל דבר שהוא בכפל, נקזז אותו.
- לוי יטח:** איך זה מקדם אותנו, רבותי? אני שואל שאלה מאוד פשוטה, איך זה מקדם אותנו? אני יכול לסתור רק נתון אחד שהוא מאוד, אני לא אחזור שוב על שכר, שהוא בכלל לא בר השפעה בשנה הנוכחית -
- אלון רוזן:** נכון, שכר לא רלוונטי.
- לוי יטח:** מקווה שהסכמת איתי, נכון?
- אלון רוזן:** הסכמתי, בהחלט.
- לוי יטח:** קח את תקציב האירועים, 5,100,000 ש"ח. אתה חושב שבנקודת הזמן הזאת, אני לא מחויב לספקים עד סוכות? אחרת יכולים להתקיים

אירועים? מישהו ידבר איתי וישריין אותי? זה כבר 5,000,000 ש"ח. אתה יודע מה, נשאר לי 600,000 ש"ח, 700,000 ש"ח.

רועי גבאי: אנחנו נערכים לעצמאות הבא עכשיו.

לוי יטח: חבר'ה, אלה דברים שהם לא רציניים. ככה אי אפשר לנהל עיר. אתם רוצים שאני, סליחה, אז אני אומר, רגע, ליאור, סליחה. אני אומר שוב. כדי שנוכל להתייחס לכללות העניין, ה-15,000,000 ש"ח שהצגתם, סבבה, זה בסדר. אני אמרתי ההפך, תסתכל על זה שאני מוריד את הוצאות השכר, שכבר אין לי השפעה, ואת ה-5,000,000 ש"ח של האירועים, שהוא נתח מאוד כבד במספרים הגדולים. תסתכל, תראה את כל המספרים הגדולים. רבותי, הפער בין מה שהצגתם למה שאני מציג כרגע ליניארית, כבר אנחנו תכף ביולי, הפער הוא לא גדול. לכן אני אומר, מה יכול לקדם אותנו. אתם מבינים ש-15,000,000 ש"ח השפעה השנה, לא ריאלית, לא רלוונטי, לא אחראי. תגיד לי-

ליאור כהן: קודם כל, אני לא יודע-

לוי יטח: אבל אני-

ליאור כהן: כי אני לא רואה את המספרים-

לוי יטח: אבל רגע, אני אומר לך. מה אתה רוצה שאני אגיד לך, שבשכר-

ליאור כהן: מה שאתה אומר לי, זה לא עוזר לי.

לוי יטח: כשבשכר, אם אני רוצה להיפטר מסתם לדוגמה, 10 עובדים, זה כבר לא ריאלי? במרוצת הזמן הזאת.

ליאור כהן: לא, אני אגיד לך גם דברים שאמרתי בישיבות הקודמות. קודם כל, אנחנו בנקודת הזאת, בוא נגדיר את זה ככה. אם רוצים להעביר את התקציב, מפנים את כל היום, עוזבים הכל, ולא דוחים את הוועדה-

(מדברים ביחד)

ליאור כהן: איפה ועדת כספים? מתי הייתה ועדת כספים? ...זה המקום ששם אנחנו גם יכולנו לדעת-

לוי יטח: אני יכולתי להוכיח שבדיון הקודם, שהוא היה בלי מיקרופונים, ובלי הקלטות, שניהלנו שיח באמת משותף סביב שולחן עגול, הגענו

להתקדמות שלא היינו מגיעים עם 3 עוד 3 ישיבות.

ליאור כהן: לא בטוח שאם הייתה ועדת כספים, לא היית מקבל לזה לפני כן.

לוי יטח: לא בטוח. אבל הנה, עכשיו אנחנו בוועדת כספים.

ליאור כהן: בוא אני אגיד לך -

לוי יטח: לעצם העניין -

ליאור כהן: אז תן לי -

לוי יטח: מה כן יכול לקדם?

ליאור כהן: בוא אני אסביר, אז אני מסביר. באנו עם ההצעות שלנו, ואז אלון בא, ואז אנחנו גם באנו עם אותה הצעה. אמרו, לא, פה אי אפשר, פה אי אפשר, המקורות שנתתם, הם לא טובים. אז באתם עם 4,000,000 ש"ח. ביקשנו לראות מה המקורות של אותם 4,000,000 ש"ח. כי אם אני רוצה היום לבנות תקציב -

לוי יטח: אני הצעתי לו. תן לי אוקי -

ליאור כהן: המקורות של ה-4,000,000 ש"ח?

לוי יטח: לא, שנייה. דיברנו, וגם קיבלת על אשרור ממני בכתב, שאם תיתן לי אור ירוק, שאנחנו לא סתם עבודה, על 4,000,000 ש"ח, אוקי, והגענו להסכמה, בוודאי שזה ישתקף, ואמרתי יתרה מזאת. אני לא יכול להשאיר את זה באוויר. מה אכפת לך. רגע, יש לי שאלה. אנחנו נשב -

אלון רוזן: לוי, אבל אמרתי לך, זה לא יכול להיות מותנה.

לוי יטח: לא דיברתי מותנה. אם אני סוגר איתך על מספר -

רועי גבאי: סתם לצורך הקיצוניות. אם אתה בא ואומר, תקשיב, אני כל ה-4,000,000 ש"ח שלי מתחום החינוך. אני לא אלך ואגע בלא יודע מה, בלקצץ עכשיו גינון, כי אני אבוא ואגיד, רגע, מנהלת אגף חינוך יקרה, יש פה 4,000,000 ש"ח בחינוך, תראי מה ההסטות שאת עושה. זו דוגמת קצה. זה לא שבא ואומר, תחפש שומנים. אין שומנים, יש תכנית עבודה. אין, זה לא עובד ככה. לכן, תבוא ותגיד, תשמע, זו תכנית העבודה שאנחנו רוצים לכוון אליה. אנחנו רוצים להיות פרקטיים. יותר מזה?

(מדברים ביחד)

לוי יטח: הצעתי בצורה הכי מקצועית, בהנחה שהגענו למספר הזה, תקבל תוך מספר ימים, נקבתי אפילו, אם אמרתי ביום ראשון, עד אותו סופ"ש, נספח שמציין. הלוא, אני לא יכול לחמוק מזה. בתקציב אני צריך לשקף צד של הוצאות, וצד של הכנסות. אבל מה זה משנה?

ליאור כהן: התהליך, כדי לדעת כמה פנוי יש, אתה לא בא ואומר לי, כמו שראש העיר אמר, זה לא סחר סוסים. אני צריך לראות את התקציב, ואז אתה מסביר לי איפה המקומות הפנויים -

לוי יטח: אתה מבקש משהו -

ליאור כהן: אני מגיע לסכום -

לוי יטח: אתה מגיע משהו שהוא לא הוגן, לא ריאלי, מהסיבה המאוד פשוטה.

ליאור כהן: למה?

לוי יטח: כי בסופו של דבר, מי שמכיר את הקרביים של העירייה, ומנהל את העירייה, ויודע מאיפה לחתוך בסופו של דבר, אחרי שהוא יידע את המספר, והוא יידע לאיפה זה הולך, זה בסופו של דבר צוות מקצועי. אתה צריך לבוא ולומר, תקשיב, אני ב-4,000,000 ש"ח האלה שהגענו להסכמה, חשוב לי א', ב', ג', ד'. זה בצד של השימושים. בצד של המקורות, אנחנו לא יכולים לברוח מזה. נציג לך את זה בוועדת כספים -

רועי גבאי: זו לא ועדת כספים בכלל. זה יוצג בתקציב -

לוי יטח: בתקציב -

רועי גבאי: דיון עם תקציב מעודכן.

לוי יטח: מה יותר טוב מזה?

ליאור כהן: אז כאן נקודת המחלוקת בינינו. בדיוק נגעת בנקודה. כי הרי איך היה אותו תהליך. התהליך היה, שבשלב מסוים דיברו על אותם 4,000,000 ש"ח. הייתה אפילו ישיבת מועצה, כמעט אפילו על 4,000,000 ש"ח. באותה ישיבה, ה-4,000,000 ש"ח ירד ל-900,000 ש"ח -

- רועי גבאי:** עוד הפעם אתה חוזר אחורה, ליאור, תלך קדימה.
- ליאור כהן:** שנייה, לא. אני חוזר אחורה, כדי להתקדם קדימה. עכשיו מה אני בא ואומר. אני, כדי לדעת לצבוע, אנחנו, הרי יש לנו דרישות, היינו ב-40, ירדנו ל-15, צמצמנו, דחקנו, משכנו את הכל. אנחנו גם יודעים, דיברנו על זה בישיבה, שב-2027 הבעיה היא עוד יותר קשה מבחינה תקציבית, אז אנחנו יודעים שאנחנו צריכים עכשיו לקבל כמה שיותר, כי אין מה לעשות. למרות זאת צמצמנו את הכל. עכשיו מה נשאר לנו, המקורות. אותם מקורות, אנחנו לא יודעים אותם, וזה בדיוק הדיון של ועדת כספים, לשבת על אותם מקורות, לראות מה קרה עד היום ב-1 חלקי 12, לראות איפה נשאר. תגיד לי-
- רועי גבאי:** לא עובדים ככה. לא נכנסים עכשיו-
- ליאור כהן:** רק ככה עובדים, רק ככה עובדים.
- רועי גבאי:** שנייה, סליחה. עירייה מנהלת תקציב בטווח זמן של 3 חודשים לאחר מכן. סוף שנת תקציב מתבצעת בסדר גודל במרץ. רבעון ראשון, מוגש לכם עכשיו במאי-יוני. רבעון שני יוגש בזה. לבוא ולהגיד עכשיו, תעצרו הכל, תתחילו לבדוק כל הזמנה שיצאה בדרך, שוטף פלוס 90 שהוא יצא או לא יצא, ומחויב.
- אלון רוזן:** רועי, גם ככה, אם מתחייבים, בוא נניח, נלך לחומרה, בסדר? חומרה מבחינתנו. קיבלנו את ה-4,000,000 ש"ח, בסדר? אתם צריכים לעשות את העבודה ולהביא את המקורות. אמת, או לא אמת?
- רועי גבאי:** אבל אני-
- אלון רוזן:** אמת, או לא אמת?
- רועי גבאי:** אמת. אבל זה תלוי גם מה הבקשה. כי אם הבקשה, שוב הסברתי-
- אלון רוזן:** זאת הבקשה.
- רועי גבאי:** אם הבקשה יהא בחינוך-
- אלון רוזן:** נניח הסכמנו על 4,000,000 ש"ח-
- רועי גבאי:** לא, היא מאוד משמעותית.
- אלון רוזן:** למה?

רועי גבאי: שוב אני מסביר. כי אם הבקשה, אנחנו הולכים לגורמי המקצוע. התהליך לעבוד, כשאתה בתפישת דירקטוריון, ואתה הולך להנהלה, ואתה אומר לו, תקשיב, אני מבקש 1, 2, 3, 4, גורם המקצוע בא ואומר לך, אלה החלופות. אם אתה בא ואומר, נתתי את הדוגמה כדי להסביר את זה פשוט. אני בא לשפ"ע, ואומר להם, חבר'ה, תקשיב, כל ה-4,000,000 ש"ח נובעים להגדלת הגינון. תחשוב בתוכך איך אתה מתייעל.

אלון רוזן: בסדר.

רועי גבאי: אז הוא בא עם חלופות. זה לא אומר שאני עכשיו בא ללכת -

אלון רוזן: זאת אומרת, שאתה אומר, אתה לא רק צריך מאיתנו את המספר, אתה צריך גם מאיתנו לאן הכסף הולך.

רועי גבאי: אני רוצה לדעת -

אלון רוזן: רגע, שנייה -

רועי גבאי: אני רוצה לדעת, ברור.

אלון רוזן: אני מנסה לתרגם אותך, בשביל שאני אבין. בשביל שאתה תביא לנו מקורות, אני עוזר לדיון להתקדם.

רועי גבאי: תגיד לי תכנית עבודה.

אלון רוזן: בשביל שאתה תביא לנו מקורות, אתה רוצה את זה, בסדר.

רועי גבאי: תגיד לי תכנית עבודה.

אלון רוזן: אנחנו מסתכלים זה בתצורה הפוכה, אם יורשה לנו, בסדר? אנחנו מסתכלים על זה הפוך. אנחנו באים ואומרים, אנחנו שמנו מספר. אתם אומרים, אתם לא יכולים להתכנס למספר, על הכיפאק. אנחנו כחברי מועצה, יש לנו את הזכות לבוא ולבדוק, בסדר? את התכנון מול ביצוע שקרה עד היום -

רועי גבאי: ...לעשות את זה על הרבעון.

אלון רוזן: אני אומר, בתוך ה-אין כסף הזה. אין כסף, לא שאין כסף בעיר, אין כסף, אין תקציב, הכוונה, בסדר? שלא יובן אחרת. בתוך הדבר הזה, להבין תכנון מול ביצוע, ולהבין בינינו לבין עצמנו, האם יש לנו מקום בכלל לדרוש יותר מ-

4,000,000 ש"ח שאתם מציעים, או שבאמת אנחנו צריכים להתכווץ לאותם 4,000,000 ש"ח, וזו החלטה שלנו. עכשיו, בלי להבין את מה שקורה בתוך תוככי הפרטים, אנחנו לא נדע לקבל החלטה.

לוי יטח: אבל קיבתם דו"ח רבעוני -

אלון רוזן: אבל דו"ח רבעוני לא מספיק.

לוי יטח: שזה הכי מהר שיכול להיות. אבל יש לי שאלה. אתה יודע מה, אני מנסה לדמיין, כדי לקדם את הדיון, להיות בפוזיציה של מי שכרגע ולא מסכים איתי, בסדר? אני אומר, אוקי, אתם דרך המספר הזה, רוצים לקדם מספר אג'נדות, נקרא לזה. האג'נדות האלה באו לידי ביטוי ברשימות שהבאתם פה, מספר עולמות תוכן. אני אומר דבר כזה. 4,000,000 ש"ח לא הספיק. אז תגידו, אני לא שומע כרגע מה אתם רוצים, ומאיזה מקום אתה רוצה שאני אשים את הכסף. אני אומר, ברגע שנגיע לזה, אני כבר אעשה את העבודה.

(מדברים ביחד)

לוי יטח: אנחנו נשבור בצד של המקורות. תגיד לי מה אתה רוצה מעולמות התוכן האלה, כדי לקדם.

רועי גבאי: באמת נשמע כאילו כמובן מאליו. באמת, הגזבר, כל הכבוד לו. אני אומר את זה, כי זה נשמע כאילו מובן מאליו. הוא אומר, אני אמצא הפתרון. הוא לא חייב. הוא יכול להגיד, תעבירו, תעשו מה שאתם רוצים, היא תחזור חזרה למשרד הפנים, משרד הפנים יגיד להם, תקשיבו, זה חוזה, לא מקובל, יש חיוב אישי -

אלון רוזן: אתה רוצה שנלך על המודל הזה?

רועי גבאי: זה כח אדם, לא מקובל.

אלון רוזן: לא, אתה רוצה שנלך על המודל שראש העיר מציע?

רועי גבאי: הכלי פול.

אלון רוזן: אני שואל.

רועי גבאי: הכלי פול.

לוי יטח: ההצעה שלי האחרונה הייתה, מתוך ה-4,000,000 ש"ח שלכם תוסט לתוך, אני קורא לזה שימושים. אולי אנחנו לא מדברים על אותה

טרמינולוגיה.

רועי גבאי:

לא. עכשיו אנחנו מדברים אותה טרמינולוגיה.

לוי יטח:

הצגתם שימושים, והצגתם מקורות. אני אומר, על הצד של המקורות, אני לא נותן לך עכשיו. אחרי שאני אבין מה השימושים, כי אני אדע מאילו עולמות תוכן אתה רוצה את השימושים, אני אעשה את ההתאמות בצד של המקורות. עכשיו, בינינו, הפער הוא המספר, ואילו עולמות תוכן אתה רוצה.

ליאור כהן:

אבל המחלוקת בינינו היא מה המקורות. אני חושב שהמקורות הם יותר מ-4,000,000 ש"ח, שאפשר להגיע הרבה יותר מ-4,000,000 ש"ח.

רועי גבאי:

לא הצלחתי להסכים איתך על אפילו חצי, יודע מה, איזה 1,000,000 ש"ח במקורות, לא הצלחתי. לא הצלחתי.

ענבל בועז:

מקודם התלוננתם על זה שאומרים לכם, לכו תמצאו את המקורות. עכשיו אתה כועס שלא נותנים לך להחליט מה המקורות.

רועי גבאי:

ענבל, אני שנייה ברשותכם, כי זה פרוטוקול, ואחרי זה שחם וחלילה לא ייאמר משהו אחר. אני גם הודעתי שיש לי 3 מסיבות סיום הערב. בגלל זה ה-4.6 היה לי מאתגר. יחד עם זאת, היה חשוב לי להתחלה. ניסינו להקדים את זה בחצי שעה, את הישיבה, אפילו להזיז ביום, לאור בקשת הגזבר. זה לא אפשרי. אני נדרש לצאת למסיבות סיום. אז אני מתנצל. יש עכשיו מסיבות של אזרחים ותיקים, אחרי זה עוד 2 בתי ספר. אני נדרש, אני מבקש, המנכ"ל, מה שאתה יכול לתת מענה, תיתן. ככל וירצו לקבוע עוד פגישה, כמובן תפנה את הדברים. אנחנו נכוון לעוד שבועיים לערך, פלוס-מינוס, לא יודע, להביא ישיבה שלא מן המניין, ישיבת תקציב, שם זה יהיה ה-end game לכל הדברים. אנחנו נמצאים, אמרתי את זה, בסוגיה סופר קשוחה, בסוגיית התמיכות. שאר הדברים, אנחנו נדע להתמודד לכאן או לכאן. אני חושב שמה שעשיתם, וזו ההזדמנות שלי להגיד, ישר כח גדול. אני בחודש האחרון שמתי את עצמי 3 צעדים אחורה. 3 צעדים אחורה, כדי לבוא ולהגיד, או לא לטעון עליי בשום דרך. הרצון הוא למצוא את הדרך, הרצון לעשות צעד, הרצון למצוא את הפרויקטים, את שיתופי הפעולה, את המחשבות, את האג'נדות. יש דברים שמצליחים להתכנס, יש דברים שפחות. פתחנו את הדלת, ואפשר לבחור להיכנס בה, ואפשר פחות. תודה לכולם.

אלי מזוז:

אני אומר את זה ככה. אני אקדים במשהו שאולי לא קשור. מבחינתי, הוא קשור מאוד. קשור לכל היחס כלפי חברי מועצת עיר. אני חבר מועצה 17 שנה. אני לא פה לקישוט. אני חבר מועצת עיר 17 שנה, אני לא פה לקישוט, ואני לא

בובה. כשדברים מוסכמים, אז הדברים רצים בצורה יותר חלקה, ואין טענות לאף צד. אני לא חלילה אומר באותה נשימה, אני גם לא מזלזל לעולם באנשי מקצוע. מכבד את אותם, ואת העבודה שלהם. בלעדיהם העיר לא הייתה זזה לשום מקום. מעריך כל אחד ואחת מהם על העבודה המקצועית, ועל המענה שהם נותנים לעיר, ולנו גם כחברי מועצה, מה שאנחנו צריכים. אבל בתווך הזה, אנחנו גם נמצאים, ואנחנו נבחרו ציבור, ויש מאחורינו קהל שבא עם דרישות כאלה ואחרות. הוא לא תמיד מקבל את כל מה שהוא דורש. הרבה פעמים אנחנו מתפשרים, הרבה פעמים אנחנו פורשים את הבקשות שלנו. אני 17 שנה, עדיין לא הגעתי לעשות "וי" על כל מה שרציתי לשנות בעיר יבנה מאז שנבחרתי. הרבה עשיתי, לא הכל עשיתי. כשישנה מחלוקת, כשמגיעים למחלוקת, אז יש דרכים לפתור. עכשיו, אני אומר את זה על השולחן. אני חושב, לא מדבר כרגע בשם חבריי, אני מדבר על עצמי כרגע. אני חושב שיש עוד כסף פה. אני זוכר שבזמנו לא הייתה לנו איזו שנה מבקר עירייה. הסכום שחסכנו רק על המשכורת של מבקר העירייה, שלא היה בתקופתו של צביקה, היה סכום מאוד, מאוד גבוה, של כמה מאות אלפי שקלים. אני יכול לפרוט לך עכשיו תקנים בעיריית יבנה שלא מאוישים כבר שנה, וכבר חצי שנה. אני לא יודע, יכול להיות שהכסף הזה, כן השתמשתם בו. יכול להיות שאתה כן שמת את הכסף הזה ב-4,000,000 ש"ח, יכול להיות שלא. אני לא יודע. עכשיו, מבחינתי 4,000,000 ש"ח זה כלום. מבחינתי, הם התקדמו איתך, אני לא התקדמתי לשום מקום. ב-4,000,000 ש"ח לא מתקדם לשום מקום. תצביעו כולכם בעד, אני אשאר לבד בזה, אני אצביע נגד. 4,000,000 ש"ח מבחינתי זה לעג לרש. 24,000,000 ש"ח, מקובל. זה 3.5% מתוך סך התקציב. זה לא הרבה. זה לא הרבה. עכשיו, יכול להיות שזה ירד. למה אתה אומר, יש הסטות, יש פה, יש שם, יש דברים שאפשר לשחק בפנים, זו לא דרישה חדשה, אלה דברים שאפשר להסיט. יכול להיות. אבל אני רוצה לעבור על הסעיפים, ואני רוצה להבין, כן, כמה הוצאות היו לנו השנה במשכורות באגף חינוך, אבל נטע לי קורצ'י לא נמצאת, מנהלת מחלקת גנים לא נמצאת כבר הרבה מאוד זמן. חסכתי שם 500,000 ש"ח. לא משנה, נתתי סתם דוגמה אחת. יכול להיות שאני גם טועה. יכול להיות שאני טועה, לוי, ויכול להיות שבכלל אנחנו במצב הפוך, ואתה תגיד לי, אין 4,000,000 ש"ח, יש 3,000,000 ש"ח. אז יוכח לי שאתה צודק, ואז אני אגיד, אוקי, הוא צודק. אבל שוב, אבל אני לא יודע, ואני רוצה לעבור על הסעיפים סעיף, סעיף, ואני רוצה לדעת מה יצא ומה לא יצא, ולדעת איפה אני נמצא. כן, יש לי-

לוי יטח: אמר הגזבר, יש לכם דו"ח רבעוני, שהוא משקף הכי נכון, הכי נכון את התכנון, ואת הביצוע לתקופה הרלוונטית. זה הנתון שיש לו כרגע ב-3 החודשים שעברו. אתם רוצים כרגע לעשות איזושהי בקשה מאוד, מאוד מיוחדת, שתיקח בזמן, תעצור רגע. בוא נעשה היום של כל ההתחייבויות העתידיות שיש לעירייה, נשקף אותן, נראה. אתה חושב שזה יקדם אותנו? אני חולק עליך. עכשיו, רגע,

אם הבנתי מדברך, אתה אומר שהדרישות שלך, ספציפית יכול לשרת 24,000,000 ש"ח.

אלי מזוז: שוב. לא, אני לבד פחות -

לוי יטח: כי 3%, אמרת.

אלי מזוז: אני פחות מ-24,000,000 ש"ח לבד. אבל אנחנו קבוצה שכל אחד -

לוי יטח: אבל הצעתם בשוטף 19,000,000 ש"ח -

אלי מזוז: אני כן אומר -

לוי יטח: אתם הצעתם בתקציב 15,000,000 ש"ח, לא 24,000,000 ש"ח.

אלי מזוז: הצטמצמו, נכון.

אלון רוזן: אלי, סליחה שאני קוטע אותך.

אלי מזוז: כן, בסדר, אין בעיה. תסביר את זה.

אלון רוזן: הצטמצמו לתוך הדבר הזה, כי נדרשנו למצוא מקורות. אנחנו לא רצינו לפגוע במקורות שקשורים לרווחה, חינוך או התחייבויות, שאנחנו יודעים לזהות בתוך התקציב, כמו למשל, פנסיות ותקנים, בסדר? בתוך הדבר הזה אמרנו, האחריות שלנו, אנחנו רוצים להביא תקציב אחראי, שהוא בתוך הכסף, ולא מותנה, ולכן הצטמצמו לתוך המקורות שזיהינו. זיהינו כ-15,000,000 ש"ח מקורות, צמצמו, התיישבנו שעות ע"ג שעות, והצטמצמו מ-24,000,000 ש"ח ל-15,000,000 ש"ח -

ענבל בועז: לא, אבל רגע. מה שאתה אומר, שהבקשות שלכם היו הרבה יותר גבוהות.

אלון רוזן: נכון.

ענבל בועז: וכשהגעתם למציאות, וראיתם שיש מקורות שצריך לצמצם, הבנתם שבעצם זה לא אפשרי. אז להגיד -

(מדברים ביחד)

אלון רוזן: ענבל, לא יושב לידי איש מקצוע שאמר, זה נכון, זה לא

נכון. לפי העיניים -

ענבל בועז: בסדר, אבל הבנתם שיש פה הגבלה, נכון? אז אין כאן הגבלה. זה לא לעג לרש. כנראה שיש כאן מציאות שאומרת באמת שיש כאן סיטואציה, שאי אפשר לקצץ -

אלון רוזן: לא. רגע, שנייה. זו המציאות שאני בעיניים שלי, באופן לא מקצועי, לא מקצועי כמו גזבר, שחי כמו שקל, עם השורה העשרונית שלו, יודע להסתכל על תקציב ולנתח אותו, לא מעבר לזה. אני לא יכול כמו אריאל לנתח ולראות הלכה למעשה מה תוכנן, מה בוצע. לא יכול, כי אין לי את המידע הזה -

ענבל בועז: כן, אבל גם -

אלון רוזן: וברגע שיהיה לי את המידע הזה, אני יכול אולי להצביע על 100,000,000 ש"ח.

ענבל בועז: אוקי, אז עכשיו השאלה שלי, באמת אני לא הייתי בפגישה. האם הדיון הוא עכשיו התקציב שאתם מבקשים כדי לקדם אג'נדות מקצועיות שלכם, ודברים שאתם הייתם רוצים לקדם שלא מופיעים בספר התקציב, או עכשיו אתם רוצים להסיט מקורות עכשיו, ולהחליט שיש גם -

ליאור כהן: מה הבעיה. אלו לא 2 שאלות, זו שאלה אחת.

ענבל בועז: אלה 2 שאלות.

ליאור כהן: אני אסביר -

ענבל בועז: אלה 2 שאלות.

ליאור כהן: אני אעזור לך. אני אגיד לך את הגישה -

ענבל בועז: אלה 2 שאלות, כי אם אני הייתי באה ומבקשת עכשיו להיות שותפה לספר התקציב, הייתי באה ואומרת מה חשוב לי לקדם בעיר.

ליאור כהן: זה מה שעשינו.

ענבל בועז: אוקי.

ליאור כהן: בדיוק מה שעשינו. רשימה עם בדיוק מה שחשוב לנו. הרשימה הזו, אחרי שצמצמנו אותה מתוך אחריות, היא הייתה בהתחלה בסביבות 40,000,000 ש"ח, 45,000,000 ש"ח. זה היה 30,000,000 ש"ח. כשמאיר נכנס, זה היה

45,000,000 ש"ח. הרשימה הזו -

ענבל בועז: ואז היה 23,000,000 ש"ח, ועכשיו ירדתם ל-12,000,000 ש"ח, כי זה לא ריאלי.

ליאור כהן: שנייה, שנייה, תן לי לסיים.

ענבל בועז: אוקי.

ליאור כהן: אותה רשימה, מתוך אחריות, צמצמנו אותה ל-15,000,000 ש"ח בתקציב השוטף, לא כולל התב"רים. אני שם שנייה בצד. עכשיו, אני מסתכל שנייה במהלך חצי השנה, ומשם אני מדבר, אם אני מסתכל כרגע על הדו"ח הרבעוני, אני מסתכל שהתקציב היחסי לתקופה בגביית הארנונה, שהיה צריך להיות בסוף הרבעון, היה 66,000,000 ש"ח. ביצוע מצטבר, 75,000,000 ש"ח. יש לנו פה עודף של 8,000,000 ש"ח בגבייה, מעבר לתקציב. אני צריך להבין כמה מתוך זה כסף שהוא נמצא אצלי. שנייה.

לוי יטח: אבל יכול להיות שזה גולש חודש לאחר מכן, כי אתה מקבל חודשיים.

ליאור כהן: לא יודע. בדיוק על זה הדיון. אני אתן לך עוד דוגמאות. בדיוק, אני לא צריך לנחש. אני אתן דוגמאות. הייתה מלחמה, עדיין יש מלחמה. במהלך מלחמה ידוע, כל הרשויות, אני עובד עם הרבה מאוד רשויות. העירייה מוציאה הרבה פחות כסף. הכסף שהוציאו בעיקר בתב"רים, בתקציב השוטף לא יוצאות הסעות, שזה לפחות 1,000,000 ש"ח בחודש שלא יצא. היו חודשיים מלחמה, זה 2,000,000 ש"ח ככה קל, לפחות. כל הניקיון של המוס"ח, חברות ניקיון, לא היה. יש לך את חשמל, מים וכו', היה חיסכון מאוד משמעותי. כמו שאלי אומר, יש משרות בכירות שלא מאוישות, זה הרבה כסף. עכשיו, לבוא להגיד לנו, יש 4,000,000 ש"ח וזהו, זה יפה, יכול להגיד סבבה. אבל אם הפער בינינו -

לוי יטח: המלחמה משתקפת במרץ, וזה כולל את הרבעון הראשון. כל התקציב כולל הרבעון הראשון, כולל את המלחמה. אתה תוכל לראות את זה בתקציב של הרבעון הראשון שקיבלת -

ליאור כהן: בוא מצלול.

לוי יטח: אבל אני רק רוצה לחזור. כשביקשתם מאיתנו הצעה ריאלית למה שדיברתם, אמרתם, תנו לנו את המספר שכן אתם יכולים לחיות איתו, וזה מה שעשיתי שנה. עכשיו פתאום אתם אומרים, בואו תפתחו את כל מה שהיה בעבר.

- ליאור כהן:** לוי, אתה יודע למה? אני אגיד לך למה -
- לוי יטח:** לא אמרת, תן לי מספר? שלחתם אותנו, תן לנו מספר.
- ליאור כהן:** אתה יודע למה? כי חצי שנה ניהלנו מו"מ עם עצמנו. חצי שנה -
- אלי מזוז:** לוי, זה קשה. כשאני יושב בקבוצה, ולי מקצצים כנפיים בדרישות שלי, ולי יש מלא דרישות. לי יש מלא דרישות. כל פעם, אלי, בוא תמחק, אלי, בוא תמחק, אלי, בוא תמחק.
- ליאור כהן:** דיברנו על התב"רים, אמרתם, תביאו הצעות. הרי מה קורה בכל הצעה שאנחנו מביאים, ויש בה איזה נושא תקצוב, מורידים לנו אותה מתחת לשולחן. אין לנו דרך כחברי מועצה, גם הדרך החוקית שהיא קיימת, גם אותה הורידו מהשולחן. אז אנחנו היום, הדרך שלנו היחידה להביא את האג'נדות שלנו, זה עכשיו, היום באירוע הזה.
- אלי מזוז:** שתבין את התסכול, אני מדבר כרגע בשם עצמי. התסכול הוא -
- ענבל בועז:** איפה הרשימה? אפשר לראות אותה?
- אלי מזוז:** התסכול שלי הוא, לוי, שאני כחבר במועצת עיריית יבנה, שיש לי סעיף שאני רוצה לדעת אם הוא נחסך, ואם אני יכול להשתמש בכסף הזה, אני כחבר מועצה בעיר -
- ענבל בועז:** אני רוצה לראות את זה. לא, ממש לא קיבלתי את זה. זה ממש לא נשלח אליי באף שלב, ואני חברת ועדת כספים. מעולם הדבר הזה, לא ראיתי אותו.
- אלון רוזן:** ראש העיר, לפני חודשיים.
- ענבל בועז:** לראש העיר, זה לא נשלח אליי.
- אלון רוזן:** לא. לפני חודשיים פלוס.
- ענבל בועז:** אוקי. אני לא קיבלתי דבר כזה. לא קיבלתי מסמך כזה. ראיתי -
- אלון רוזן:** נשלח אלייך, אין בעיה. נשלח אלייך. אני אגיד ככה -

אני אגיד משפט, ברשותך.

אלי מזוז:

אה, סליחה.

אלון רוזן:

אלי מזוז: אני רוצה להגיד גם ככה, שתבין דברים באים גם מתחושות וגם מרגשות. אני בנאדם מאוד רגיש, ואני עובד גם לפי הרגש שלי, ואני לא מזלזל בו. אני חבר מועצת עיר. כשדוגמה, יש לי שאלה, אני צריך להגיש שאילתא עכשיו לראש העיר כדי לקבל תשובה. יש לי בקשה למידע, אני שולח סעיף 140 א', לקבל מידע. אני יושב עם ספר תקציב, יושב עליו הרבה זמן, ישבנו עליו הרבה שעות, ואני מזהה בסימן שאלה דברים. לא יודע אם זה כן, לא יודע אם זה לא. לא יודע אם יש כסף, לא יודע אם יש שם כסף. אבל אני רוצה לשואל, אני רוצה להבין, האם הסעיף הזה והזה בוצע או לא בוצע, כי אני רואה שם הרבה כסף, ואין לי את המידע הזה. עכשיו, אני יושב עם עצמי, כמה פעמים בפגישות, כדי לנסות להבין, יש כסף, אין כסף. אבל יש לי מלא, מלא, מלא סימני שאלה. יכול להיות, שאם המידע היה נגיש לי, ואם הגזבר היה יושב מולי בישיבת תקציב מסודרת לפני כמה חודשים, והיינו שואלים, בוא תראה, התקציב הזה והזה, הסעיף הזה והזה. חסכנו, או לא חסכנו שם כסף. היה בא אומר לי, אלי, כן חסכנו שם 200,000 ש"ח. הייתי רושם 200,000 ש"ח בצד, והייתי מתקדם עם הסכומים האלה. אבל אני לא יודע. עכשיו, מה הביזיון. הביזיון הוא, שוב, בעיניי, כן? לא חלילה לפגוע באף אחד. אבל כשאני מתנדב 17 שנה, ואני גם חבר ועדת כספים, אומרים לי, לא, אתה, המידע הזה, אתה לא עכשיו תקבל, אתה לא תקבל אותו עכשיו, אתה תקבל אותו אח"כ, אתה לא תקבל אותו זה. אז בשביל מה אני יושב פה, בשביל מה אני חבר ועדת כספים.

סליחה, אלי, אני רוצה להתייחס. קודם כל, אני לא מכיר

לוי יטח:

דרישה שלך שלא נענתה -

לא. אני העברתי דרך -

אלי מזוז:

אתה תמיד מוזמן להציף אליי, ואני -

לוי יטח:

בסדר, כמה זמן אתה פה, לוי?

אלי מזוז:

לוי יטח: אני 4 חודשים פה, בברוטו, כן? מ-1.2, ואני חושב שאני נותן מענה ללא ימין או שמאל, בלי שום קשר, כל בקשה מקצועית. רק אני אומר, באמת אני שואל את עצמי, איך אני יכול לתרום לדיון הזה. אני לא אחד מחברי הוועדה, כן? אבל אני נמנה על הצוות המקצועי של העירייה, ואני רוצה לעשות כל מאמץ כדי שבאמת יהיה תקציב, ואני חושב שזו טובת כולנו, ואני שואל את עצמי כל פעם, איך אנחנו יכולים להתקדם, ולא איך אי אפשר. איך כן אפשר. אני באתי, כל

הגישות שלי היו עד היום פרו אקטיביות. איך כן אפשר לקדם את התקציב-

אלון רוזן:

גם הגישות שלנו היו פרו אקטיביות, לוי.

לוי יטח:

לא-

אלון רוזן:

למה לא?

לוי יטח:

שלחת אותי פעם קודמת להביא מספר. לא, עכשיו אני שומע משהו אחר. כי פעם שעברה, שלחתי אותי לעשות מספר. עשינו עבודה. חזרנו מהר מאוד עם מספרים, כולל הצעות לתקציב בלתי רגיל, כולל דברים יצירתיים, שלא נספיק לתקצב הנשנה, ויש לנו מצוקה, ויותר קל לנו, ואנחנו חושבים שנוכל לעשות ב-2027. מתוך מטרה באמת כדי לקדם, ובוא, יש לכם הזדמנות, לא מתבייש, יש לכם הזדמנות, שבעבר אולי לא ניתנה לכם, לקדם את האג'נדות שלכם. תרימו את הכפפה, תגידו איפה הפער. אני לא מצליח להבין איפה הפער.

אלון רוזן:

אז אני אגיד עוד פעם-

לוי יטח:

אם אתם נצמדים ל-15,000,000 ש"ח, אני אומר לכם, זה לא ריאלי, מתוך אחריות.

אלון רוזן:

לוי, אתה מרשה לי גם להגיב, ולא רק שתשדר?

לוי יטח:

אני בזמן האוויר שלי משדר.

אלון רוזן:

לא, מותר לך. אבל תן לי גם-

לוי יטח:

עכשיו זה הזמן שלך.

אלון רוזן:

אז אל תקטע אותי. לא, אני אומר, זה קצת לא הוגן, מה שקורה פה. למה? כי זה לא שאתם שמתם הצעות, הצעות, הצעות, ואנחנו אמרנו לא, ולא, ולא. המצב הוא הפוך. אנחנו שמנו הצעה אחרי הצעה, אחרי הצעה מינואר, מינואר אנחנו שמנו הצעות, בסדר-

אלי מזוז:

פתח סוגריים, אנחנו-

לוי יטח:

לא אני הפרעתי.

אלי מזוז:

לא, לא, לא. אני בכוונה מפריע לו, הוא מרשה לי. אנחנו, ואני בכוונה אומר את זה, כי שגם ייאמר ויירשם. אנחנו זה לא 2, 3 אנשים, זה 9 חברי מועצת עיר, זה רוב מועצת העיר.

- אלון רוזן:** בדיוק.
- אלי מזוז:** זה רוב דמוקרטי במועצת העיר.
- אלון רוזן:** רוב דמוקרטי, דרך אגב, שהשתנה עם הזמן. שהיה שחר, ועכשיו זה... אבל ה-9 נשאר 9. עניינית, אנחנו באנו כל הזמן עם הצעות, וקיבלנו קיר ברזל מולנו בכל נושא. גם כשכבר הגענו להסכמה, הסכמה השתנתה ב-24 שעי' במהלך הלילה, למה? כי בחר מועצה החליט לעבור מהאופוזיציה לקואליציה. היה סיכום על 4,000,000 ש"ח, וגם ראש העיר מודה על זה. בהתחלה הוא אמר, הוא לא מודה, עכשיו הוא כן מודה. אז היה סיכום כבר על אותם 4,000,000 ש"ח, שהייתה הצעת פשרה בין הצדדים. ראש העיר בחר לבטל את הסיכום הזה באופן חד צדדי, ולהביא 900,000 ש"ח, שמתוכם דרישות של אותו חבר מועצה שעבר מהאופוזיציה לקואליציה. עכשיו רגע, שנייה -
- לוי יטח:** אני לא רוצה לדבר בשם ראש העיר, כי הוא לא פה, וזה לא הוגן. זה לא הוגן.
- ענבל בועז:** אתה משכתב את ההיסטוריה.
- אלון רוזן:** אני לא משכתב את ההיסטוריה, ענבל. בחיאת, בחיאת לפחות תגידו את האמת -
- ענבל בועז:** אני הייתי אצלך בבית -
- אלון רוזן:** בחיאת תגידו את האמת.
- ענבל בועז:** ודיברנו על הדברים האלה כבר שידענו שהוא חוזר, אז תעשה לי טובה.
- אלון רוזן:** לא נכון.
- ענבל בועז:** אף אחד לא ביטל את זה. מה לא נכון?
- אלון רוזן:** אני פגשתי את רועי ביום חמישי, את הגעת אליי ביום שישי, אז אל תשכתבי את ההיסטוריה, בסדר?
- ענבל בועז:** לא. ואז ביום -
- אלון רוזן:** ביום חמישי אני פגשתי את רועי פה, אחרי ישיבת קואליציה -

ענבל בועז: והוא אמר לך שאין יותר את הסיכום על ה-4,000,000 ש"ח. אני באתי וביקשתי שבכל זאת אנחנו -

אלון רוזן: שהחברים פגשו אותי במדרגות, שחר סימנה פגש ביום חמישי בערב עם יחיאל כהן, שהיה פה בעבר סגן ראש עיר, והיה פה מנכ"ל עירייה, והצטרף אליו פלי כהן, והם סגרו את העסקה הזאת, שגם שלום נגר לחץ. את רוצה, אני אשים את כל השמות ואת כל הסיפור.

ענבל בועז: אני לא יודעת מה היה -

אלון רוזן: אז אל תשכתבי את ההיסטוריה -

ענבל בועז: אני יודעת שלמחרת אני ישבתי אצלך -

אלון רוזן: בניגוד אלייך, אני יודע היטב את ההיסטוריה -

ענבל בועז: ואמרתי לך שאנחנו רוצים -

(מדברים ביחד)

אלון רוזן: אי אפשר להתחיל לשסות, כמו שקרה היום דרך אגב, בתוך קבוצת מועצת העיר, לשסות אחד בשני את הדברים -

ענבל בועז: מי שיסה?

אלון רוזן: ולהגיד שאנחנו משכתבים את ההיסטוריה. ההיסטוריה לא משוכתבת, ההיסטוריה כמו שהיא.

ענבל בועז: מה היה לשסות שם? אני רוצה שתגיד מה שיסיתי.

אלון רוזן: אנחנו הצענו הצעות, לוי וענבל -

ענבל בועז: אני שיסיתי אנשים? אני אמרתי שצריך להתחשב גם בכולם.

אלון רוזן: את רוצה להקשיב -

ענבל בועז: לא, זה מעצבן אותי, מה שאמרת. מה הקשר למה -

אלון רוזן: אז בסדר. אני חושב שאת ניסית היום לעודד שיח פוגעני, משסה בין חברי המועצה.

ענבל בועז:	אני שיח פוגעני בין חברי המועצה?
אלון רוזן:	כן, כן.
ענבל בועז:	בסדר, אוקי.
אלון רוזן:	זו דעתי.
ענבל בועז:	אני אמרתי לאנשים למחוק את הפוסטים שלהם.
אלון רוזן:	זו דעתי, בסדר? קראתי עכשיו -
ענבל בועז:	בסדר.
אלון רוזן:	לא הספקתי לקרוא היום ווטסאפים, קראתי עכשיו את כל הוטסאפים -
ענבל בועז:	אתה מוזמן לקרוא את הכל מההתחלה.
אלון רוזן:	קראתי, קראתי בעיון רב.
ענבל בועז:	אוקי.
אלון רוזן:	אני אומר את הדבר הבא. בסופו של דבר, אנחנו נתקלנו כל פעם בקיר, עד שהפלונטר טיפה השתחרר. עד שהקיר טיפה נסדק. אז הסכמנו גם, רצינו ועדת כספים, ראש העיר התעקש שלא תהיה ועדת כספים. ביקש שנפגוש אותך ברמה האישית, עם הגזבר, ונאותנו לעניין. באנו עוד פעם עם אותה הצעה של 15,000,000 ש"ח. בוא נדבר כרגע, נתחום את הדיון שלנו רגע לשוטף של השנה, בסדר? לא נדבר על כל מהלך השנים. לא על התב"רים, ולא על השנה הבאה. שיהיה דיון ענייני. באת עם הצעה. באתי ואמרתי לך, תן מספר, שנדע להתמודד עם ההצעה שלנו מול ההצעה שלך. באת עם מספר. לזכותך, ולכן אני אמרתי לך קודם, כל מה שאמרת, אמת לאמיתה. באת עם מספר. חזרתי איך, אמרתי לך, המספר רחוק, אמת או לא אמת? המספר רחוק. הוא לא מתכנס למספר שלנו, תביאו הצעה משופרת. חזרת אליי, אמרת לי, השיפור זה זה שאנחנו מכניסים את זה ללא מותנה. זה השיפור. עכשיו בעיניי, ואמרתי לך גם בצורה הכי עניינית. בעיניי, השיפור של לא מותנה, הוא non-issue, כי כל הזמן דיברנו בתוך הכסף, ואמרנו כל הזמן, אנחנו וגם אמרתי לך בישיבה, וגם אמרתי את זה במועצת העיר, ואמרתי את זה בוועדת כספים, יכולים ללכת לפרוטוקולים, לחזור אחורה. אנחנו צריכים להגיד את ה-מה, אתם צריכים להגיד את ה-איך. אנחנו לא רוצים להתערב לכם במקורות. אבל לא יכול להיות -

ענבל בועז: אבל רגע-

אלון רוזן: אבל לא יכול להיות, תנו לי לסיים, תנו לי שנייה אחת. אבל אנחנו לא יכולים לקבל סיטואציה שאתם באים, קובעים סכום, ואומרים, זה מה יש. זה לא מו"מ. זה עוד פעם לחזור לתפישת הקיר. לא רוצה את תפישת הקיר. אני אומר לך שהמספר ה-4,000,000 ש"ח מהמספר 15,000,000 ש"ח, רחוק. תביא עם מספר אלטרנטיבי. או אלטרנטיבי, תבוא ותגיד לי, אלה המקורות שלי ל-4,000,000 ש"ח. אני לצורך העניין, אקח את המקורות האלה, אסתכל מול ספר התקציב, מול הדו"ח הרבעוני, מול כל מה שאני יכול זה, נדבר עוד פעם בינינו, נריב עוד פעם, נתקוטט עוד פעם, ונחזור אולי עם מספר אחר, או נתכנס לתוך ה-4,000,000 ש"ח האלה.

לוי יטח: אני מצטער. אני לא יודע מה זו האמירה הזאת, האמורפית, אתה רחוק מדי מה-4,000,000 ש"ח. אתה יכול להגיד לי איזה מספר שלא ננהל דו שיח-

אלון רוזן: בין 15,000,000 ש"ח ל-4,000,000 ש"ח.

לוי יטח: לא, אבל זה לא עובד ככה.

ענבל בועז: לזרוק סתם מספר?

אלון רוזן: לא. תגיד מה לדעתך אתה יכול.

לוי יטח: אבל זה לא עובד ככה, סליחה.

אלון רוזן: למה?

לוי יטח: כי אמרתי לך, שאת המקורות, אני אשבור את הראש אחרי שאנחנו נדע לאיפה השימושים הולכים. לאיפה המספר שנגיע אליו להבנה, הולך. תגיד לנו, תגיד לי אם אתם... אני אומר לך, תקשיב, אני אומר לך בצורה אחראית יותר. ה-4,000,000 ש"ח זה אחרי שעשינו עבודת חריש ואמרנו, כן, בצורה אחראית נוכל לעמוד בו עוד השנה, ושזה יבוא לידי ביטוי בתקציב. אתה אומר לי, זה רחוק. כמה זה רחוק?

אלון רוזן: לא יודע.

לוי יטח: זאת אומרת, אם סתם לדוגמה, רחוק זה 2,000,000 ש"ח רחוק, 7,000,000 ש"ח רחוק... זה 11,000,000 ש"ח.

אלון רוזן: כרגע זה רחוק ב-11,000,000 ש"ח.

- לוי יטח:** גם 11,000,000 ש"ח זה רחוק מ-15,000,000 ש"ח.
- אלון רוזן:** אני אומר, כרגע זה רחוק ב-11,000,000 ש"ח.
- ליאור כהן:** אתה יודע מתי נדע כמה זה רחוק? אחרי שנדע את המקורות. הרי כל הדיון הוא בסופו של דבר... שמיכה. השמיכה לכאן או לכאן היא אותו דבר. אנחנו באנו עם מה שאנחנו מבקשים. באת, היית אומר 4,000,000 ש"ח. ברגע שאנחנו נצלול לתוך המספרים, לתוך המקורות, ונתתי פה כמה דוגמאות, ונבין אותם, נדע אם אנחנו במאת יכולים להגיע ל-15,000,000 ש"ח, או לא יכולים לעצור ב-4,000,000 ש"ח. כי אנחנו, כמו שאלון אומר, אנחנו כבר חצי שנה -
- לוי יטח:** חבר'ה, זו לא גישה מקדמת, אני מצטער. אני אגיד לך מהסיבה המאוד פשוטה. אז אני אומר לך, המספר הוא 4,000,000 ש"ח. אתה רוצה להגיד בכמה אתם חושבים -
- ליאור כהן:** אבל זה ראש בקיר, לוי.
- לוי יטח:** לא, סליחה. אני אומר לך בצורה אחראית, זה המספר.
- ליאור כהן:** אוקי.
- לוי יטח:** אתה אומר לי, זה רחוק. אתה אומר לי, תשמע, תעשה עוד שיעורי בית, עם עוד 1,000,000 ש"ח, אנחנו אתה יודע מה, נוכל להתגמש. אני לא שומע. לא, אני לא אומר לך.
- ליאור כהן:** ואם אני אגיד לך עכשיו, אז אתה תמצא את ה-1,000,000 ש"ח?
- לוי יטח:** אני לא יודע.
- ליאור כהן:** אוקי.
- לוי יטח:** אני אתן לך תשובה. אבל תגיד לי מה הפער בינינו.
- ליאור כהן:** אז מה אתה מצפה, שאני אגיד לך בלי לדעת? לא, באמת, אני שואל אותך.
- ענבל בועז:** לא, אבל רגע. כבנאדם בר דעת, אני חושבת שאם תגיד לו 1,000,000 ש"ח, אז כן, אז אפשר אולי לעשות את הקוויץ הזה, ולראות, אולי זה 1,000,000 ש"ח, עוד איכשהו ריאלי. צריך לשבת וללכת לבדוק את הדבר הזה.

- ליאור כהן:** ומי אמר ש-11,000,000 ש"ח זה לא ריאלי?
- לוי יטח:** אז תגידו מספר אחד. אבל ליאור, אתה יודע להגיד את המספר?
- ענבל בועז:** אבל לא צריך להיות גאון בשביל להבין, אם יתאבדו בשביל ה-4,000,000 ש"ח האלה, אז כנראה, כן, 11,000,000 ש"ח זה הרבה.
(מדברים ביחד)
- אלון רוזן:** אז באמת התאבדו על ה-4,000,000 ש"ח. אז מה זה אומר? זה או שראש העיר נתן מספר לא אחראי-
- לוי יטח:** לא, לא, לא, אלון-
- אלון רוזן:** או שבאמת לא התאבדו. אחד משניים.
- ענבל בועז:** גם אז היה-
- לוי יטח:** אמנם זה לא הכי מקצועי-
- ענבל בועז:** וזה מה שאתם ביקשתם-
- לוי יטח:** סליחה, ענבל, רגע. אמנם זה לא הכי מקצועי, רבותי-
- ענבל בועז:** היה 3,000,000 ש"ח, אתם ביקשתם 4,000,000 ש"ח.
- אלון רוזן:** מעולם לא ביקשנו 4,000,000 ש"ח.
- לוי יטח:** אפשר בבקשה?
- ליאור כהן:** היה 25,000,000 ש"ח, אח"כ עלה ל-45,000,000 ש"ח, וירדה ל-15,000,000 ש"ח.
- לוי יטח:** ליאור, אני רוצה להראות עוד צעד, שאני באמת לא יודע כמה שתבינו, שאני באמת, באמת ובתמים בא בידים נקיות כדי לקדם, ולבוא הכי מקצועי שאפשר. זה לא הכי מקצועי, מה שאני עושה עכשיו-
- אלון רוזן:** לוי, שלא יהיו טעויות, גם אנחנו באים עם ידיים נקיות לעניין, בסדר?
- לוי יטח:** מעולה. אבל זה לא הכי מקצועי, אבל כדי שנעשה משהו

באמת סכמתי, נתתם פה 15,000,000 ש"ח של שימושים, נכון?

אלון רוזן: כן.

לוי יטח: מתוך 15,000,000 ש"ח, יש לך 5,000,000 ש"ח, שאמרתי לך כבר מראש, שבנושא של אירועים, אתה יודע מה, נשאר 1,000,000 ש"ח. אתה יודע מה, אתה מסכים איתי כבר שאנחנו על 11,000,000 ש"ח כנקודת פתיחה?

ליאור כהן: אני לא יודע. בגלל זה, אנחנו לא היינו אמורים להביא מקורות -

לוי יטח: אבל רגע, אני מסביר לך. רגע, שנייה -

ליאור כהן: אני מסכים עם מה שאתה אומר, אבל זה בדיוק הדיון.

לוי יטח: אבל אני מסביר. עכשיו, תיקח את השפעות השכר שנתתם פה עוד איזה 2,000,000 ש"ח -

ליאור כהן: אבל לוי, זה בדיוק הדיון.

לוי יטח: אז אני כבר על 9,000,000 ש"ח. על 9,000,000 ש"ח, לעומת 4,000,000 ש"ח שהצענו, אוקי?

ליאור כהן: יפה. אז בוא נלך עכשיו לצד השני.

לוי יטח: אז בוא תגיד לי רגע, בוא תגיד לי עד כמה זה רחוק בין ה - 4,000,000 ש"ח ל- 9,000,000 ש"ח -

ליאור כהן: בוא אני אגיד לך -

לוי יטח: כי אכן באמת 15,000,000 ש"ח זה לא ריאלי, ואולי 9,000,000 ש"ח כרגע זה ריאלי, ואני אמרתי, זה רק 2 מספרים גדולים שנגעתי בהם.

אלון רוזן: אז 9,000,000 ש"ח אתה מוכן לתת?

לוי יטח: לא, שנייה -

אלון רוזן: או, אז זהו.

לוי יטח: רגע, שנייה רגע, אלון, שנייה רגע. אני אומר, קודם כל, תראה, שנייה. עכשיו אני הולך על דברים, אני מפשט את זה, ואני אומר, מתוך ה -

9,000,000 ש"ח, עכשיו שיש לנו נגיד הסכמה סכמתית 9,000,000 ש"ח, כבר כמעט 4,000,000 ש"ח מתוך הדברים האלה הסטתי מהפרויקטים שרציתם לתב"רים. כל הנושא של השכונות הוותיקות, אנחנו יכולים להביא את זה כתב"רים. אז כבר אנחנו מצמצמים את הפער.

ליאור כהן: מה שאתה עושה עכשיו, זו בדיוק הסיבה שאנחנו פה בוועדת כספים.

לוי יטח: לא, סליחה. עניתי לך בצורה מספרית. אז אני אומר, בוא נראה באמת על מה הפער. אם אנחנו באמת רוצים להתקדם, או לשלוח כל אחד לעשות את העבודה, ובסופו של דבר לתקוע את העניין.

ליאור כהן: אז בוא אני אגיד לך.

לוי יטח: בבקשה.

ליאור כהן: מה שאתה אומר עכשיו, והצגת לנו את כל תכנית המקורות שנתנו, ולמה היא לא ריאלית, או שכמה ממנה יצא, כי זה בדיוק מה שאנחנו לא היינו אמורים לעשות. אנחנו לא אמורים ללכת, לא היו אמורים לשלוח אותנו. שלחנו אותנו למצוא את המקורות, זה לא אצלנו. אין לנו דרך לדעת.

לוי יטח: אבל בישיבה הקודמת הגענו להסכמה, שאנחנו מדברים על שימושים.

ליאור כהן: אז שנייה -

לוי יטח: תגיד לי את המספר, מה אנחנו מקבלים לטובת הפרויקטים שלנו.

ליאור כהן: תן לי לסיים, אני אסביר, אני אגיע לנקודה שלי.

לוי יטח: אבל אתה לא אומר נכון, כי היית בדיון -

ליאור כהן: אני לא דיברתי.

לוי יטח: ואמרנו, ותגידו את המספר.

(מדברים ביחד)

לוי יטח: אבל בפגישה הקודמת לא שלחתי אתכם למקורות. אז בוא נתקדם מהשיחה האחרונה.

ליאור כהן: אני עכשיו מתייחס למה שאמרת למקורות. אותם מקורות שרשומים כאן, לא היינו אמורים להגיע אליהם. אתם אמרתם את זה בשיחה הקודמת, ואתם אומרים את זה עכשיו, ואתם צודקים. שלחו אותנו להביא מקורות, שזה לא בדיוק המקום שלנו. איפה המקום שלנו להביא מקורות, ובגלל זה חבל מאוד שוועדת הכספים לא התכנסה מינואר, זה פה בדיוק בוועדה. כי אם אני עכשיו מסתכל על דו"ח רבעוני. שלח אותי אדון גזבר, יש לך דו"ח רבעוני. אני מסתכל שיש עודף גבייה של 8,000,000 ש"ח ביחס למתוכנן. יכול להיות שזה כסף פנוי לי. אני מסתכל שיש שם בהוצאות הרבה, 2,000,000 ש"ח שהם פחות, בהסעות, בניקיונות. על זה אנחנו רוצים לשבת, לראות את העודפים, לראות כמה נוצל עד עכשיו, ומשם לגזור, כי זו הדרך היחידה שלנו להבין את האירוע. בלי זה, אין לנו דרך להתקדם. אלא אם כן, אתה בא ואומר לי, אני מוצא לך מקורות את ה-15,000,000 ש"ח, אז הכל סבבה, ואז אנחנו מסודרים.

לוי יטח: אבל אני אמרתי לך, באתי איתך... ואמרתי שיש פה בנק של שימושים שציינתם. התקציב פה, שמדובר על השימושים, הוא 15,000,000 ש"ח. נקבתי לך כבר, ואמרתי לך מה לא ריאלי מתוך זה, ונתתי לך פתרונות. 4,000,000 ש"ח, ועוד תב"ר שיכול לתת מענה לטובת הדברים שציינתם פה. אז אני חושבה שהפער הוא לא כל כך גדול. אני לכן אומר, כדי שתמקד אותי, תגיד לי כרגע מה חסר, כדי שנראה איפה אנחנו מגיעים לעמק השווה, ואת זה אני לא מצליח לקבל.

ליאור כהן: אז אני אומר, תקציב המקורות הזה שקיבלת מלכתחילה, לא היינו אמורים לדעת אותו, כי אין לנו את היכולת, ועובדה -

לוי יטח: אני לא מדבר על מקורות.

ליאור כהן: שנייה -

לוי יטח: ליאור, אני מבקש לדייק.

ליאור כהן: אתה מדבר על ה-15,000,000 ש"ח, על המקורות.

לוי יטח: שימושים.

ליאור כהן: השימושים.

לוי יטח: השימושים ב-15,000,000 ש"ח, והמקורות 15,000,000 ש"ח. אני מדבר על המקורות, על השימושים. לאיפה הולך הכסף, זה מעניין אתכם, נכון? כדי להשפיע, זה מה שדיברנו.

ליאור כהן: אתה מדבר כרגע, ה-15,000,000 ש"ח שאמרת לי, שירד האירועים, שירד זה, זה מקורות.

לוי יטח: לא, אבל אני אומר, מתוך ה-15,000,000 ש"ח האלה, אם אני מסתכל על הבנק של המקורות שלכם, ואני כבר מוריד מתוכם 4,000,000 ש"ח של האירועים, נשאר לי 11,000,000 ש"ח -

ליאור כהן: אז אתה מדבר על מקורות, לא על שימושים.

לוי יטח: לא. אבל אני אומר, זה משליך מה אני יכול לתת לך בשימושים.

ליאור כהן: עזוב, ברור לי.

לוי יטח: זה ברור.

ליאור כהן: ברור... בשימושים, אין פה שאלה. אבל מה שאתה פשוט התעכבת על המקורות, אז אני גם מתעכב על המקורות. כדי לדעת את המקורות בסוף, בסוף, אני צריך לשבת, ולהבין מה נעשה עד עכשיו. מה יהיה, ומה אמור להיות, ומשם אני יודע לגזור את המקורות, זו הדרך היחידה שלי.

לוי יטח: אנחנו יכולים להתקדם אולי, סתם לדוגמה, כן? אם אני אומר שאנחנו מפשטים את ה-15,000,000 ש"ח האלה, ואומרים, מה שמתוכם יכולנו לתת לטובת התב"רים שאנחנו יכולים ליישם. הלוא, אגב, בוא נהיה גם ריאליים. גם אם ננעץ פה כרגע את כל מה שנבחר, נגיד שזה יהיה 15,000,000 ש"ח. אני לוקח פה את כל הרשימה, ומכניס אותה לתוך התקציב. זה ריאלי שבכלל אנחנו ניישם את זה השנה? לא, כולנו מסכימים. לא תוכל ליצוק תוכן, ולהשפיע בתוך כל ה-15,000,000 ש"ח האלה עוד בחצי השנה הזאת שנותרה, לא הגיוני. לא יודע אם אתה חושב ככה, או לא. אני לא יודע.

אלון רוזן: אני בוויכוח איתך על העניין.

לוי יטח: אוקי, בסדר. אתה רואה פה כרגע את ה-4,500,000 ש"ח של השכונות הוותיקות, שאני יכול לעשות אותם ב-5 החודשים שנותרו כרגע, מאז שהתקציב מאושר.

אלון רוזן: לאו דווקא להוציא אותם. אתה יכול להתחייב עליהם.

לוי יטח: לא. אז אני אומר דבר אחר -

אלון רוזן:	אתה מתחייב על זה, לא?
לוי יטח:	לא, זה תקציב 2026.
אלון רוזן:	בסדר, אתה יכול להתחייב -
לוי יטח:	אז מה אני אומר -
אלון רוזן:	אתה יכול להתחייב -
לוי יטח:	אני הולך לגישה אחרת. אז אני אומר -
אלון רוזן:	אני יודע שהדבר הזה גם יימשך -
ענבל בועז:	אבל בתב"ר זה הרבה יותר הגיוני. תב"ר זה משהו שמלווה אותך גם -
לוי יטח:	אבל שנייה, ולכן אני אמרתי -
אלון רוזן:	אנחנו לא מדברים כרגע על התב"רים. אנחנו מדברים כרגע על השוטף -
לוי יטח:	רגע. נתתי לך פתרון. חלק מהדברים פה -
ענבל בועז:	אבל זו ההתחייבות. תב"ר זו התחייבות שמלווה אתכם מעבר -
לוי יטח:	אני אומר, יש פה כרגע 15,000,000 ש"ח -
אלון רוזן:	בסדר, גם חוזה מלווה אותי. גם חוזה מלווה.
ענבל בועז:	זה כמו חוזה.
אלון רוזן:	אני אומר, גם חוזה מלווה אותי. תב"ר אפשר לעצור, ואפשר לא לממש. חוזה הרבה יותר חזק מתב"ר.
ענבל בועז:	אבל אתה מבין שברגע ששנת התקציב נגמרת, ולא ניצלת את כל ה-4,500,000 ש"ח האלה, זה הולך לפח. כמו תקציב מלגות שלא ניצלנו -
אלון רוזן:	אני יודע.
ענבל בועז:	אז מה אתה כל כך בהתלהבות של משהו -

אלון רוזן: אני לא בשום התלהבות. אני אומר שאפשר, כשרוצים, אפשר לממש גם 100,000,000 ש"ח.

ענבל בועז: בסדר, אבל אתה מבין -

אלון רוזן: בחודש, דרך אגב.

ענבל בועז: סליחה. יש פה עובדי עירייה שעל תקציב 1 חלקי 12, כבר חצי שנה -

אלון רוזן: בניגוד למה שאתם חושבים, אני הייתי איזה יומיים באיזה גוף ממשלתי כזה או אחר. אפשר לממש הרבה מאוד כסף בפרק זמן מאוד קצר -

ענבל בועז: בסדר, אבל עובדי העירייה עכשיו לא יפנו את זה, כי אתה צריך -

אלון רוזן: אני לא אמרתי שעובדי העירייה צריכים לפנות. מה הקשר בין הדברים?

ענבל בועז: כי יש תכנית עבודה -

אלון רוזן: אני אומר שאפשר 15,000,000 ש"ח, אפשר לממש מהר מאוד.

ענבל בועז: אני רוצה שתסביר לי מי יממש מחר בבוקר 4,500,000 ש"ח מהשכונות הוותיקות, מי, מי יעשה את זה?

אלון רוזן: יש פה צוותים שלמים של העירייה, שזה מה -

ענבל בועז: הצוותים האלה כבר עובדים לפי תכנית עבודה, שיש להם כבר ממש -

אלון רוזן: אז אפשר גם לשנות את תכניות העבודה, אם צריך.

לוי יטח: אני מסתכל כרגע, מה מקדם אותי -

אלון רוזן: אפשר לחשוב שלא משנים תכניות עבודה, ושלא מסיטים תקציבים -

ענבל בועז: לא, אבל הדבר שאתה אומר הוא לא הגיוני.

- אלון רוזן:**
פרויקט אחר -
- ענבל בועז:**
אתה אומר, אני עכשיו -
- אלון רוזן:**
הנה, אני אתן לך דוגמה הכי קלסית -
- ענבל בועז:**
זה אומר שעכשיו אנחנו צריכים לנתב את כל הכסף הזה -
- אלון רוזן:**
רצו לעשות קמפיין עם, עכשיו עשו עם המילואימניקים.
רצו לפני זה לעשות איזה 2 קמפיינים אחרים, שלא צלח. אז אפשר לוותר על הקמפיינים. אפשר מהצד השני להחליט שלא עושים קמפיין.
- ענבל בועז:**
נגיד התקציב הזה, ה-4,500,000 ש"ח -
- ליאור כהן:**
כמה כסף על הסיפור של המילואימניקים -
- ענבל בועז:**
שנייה, יש לי שאלה. 4,500,000 ש"ח הולכים לשכונות הוותיקות. נגיד, זה התקבל, אוקי?
- ליאור כהן:**
נו.
- ענבל בועז:**
איך אתם מפקחים על זה, שבאמת כל הכסף הלך?
- אלון רוזן:**
שאלה טובה. אנחנו סומכים עליכם.
- ענבל בועז:**
אבל התב"ר -
- אלון רוזן:**
הדרך שלנו, זו ועדת כספים.
- ענבל בועז:**
אבל התב"ר, יש לכם -
- אלון רוזן:**
הדרך שלנו, זו ועדת ביקורת, זו ועדת כספים, זה השאילתות, זו הדרך שלנו. זו הדרך שלנו, אין מה לעשות.
- ליאור כהן:**
כמה עלה הקמפיין הזה של המילואימניקים? היה קמפיין של המשפחות המיוחדות וכו'. קמפיינים חשובים מאוד, אבל בתקופה שאנחנו 1 חלקי 12, ובלחץ על כל שקל, ולעמותות הספורט אין כסף, אולי -
- ענבל בועז:**
אבל זה כסף צבוע. מה זאת אומרת, אתה רוצה שייקחו את הכסף -

ליאור כהן: מה צבוע, כלום לא צבוע, אין תקציב. הוא לא צבוע.

(מדברים ביחד)

ליאור כהן: כמה עולה הקמפיין הזה?

לוי יטח: מה זה קשור? זה נלקח מתוך תקציב ייעודי שהיה קיים -

ענבל בועז: ה-1 חלקי 12 הוא של -

(מדברים ביחד)

לוי יטח: אני שואל שוב, בגישה מקדמת. יש פה מספר שאנחנו יכולים לדבר עליו מתוך ה-15,000,000 ש"ח שאתם מדברים. אנחנו באנו, הגשנו הצעה נגדית, אוקי? אמרנו עם מה אנחנו יכולים להכיל מתוך גישה אחראית, שאנחנו יכולים להכיל עוד השנה. אני מבין אמירה שזה עוד רחוק. אני לא יודע מה זה רחוק. אני לא יודע לעבוד ככה רחוק. תגיד לי מה.

אלון רוזן: בסדר, תבוא עם 5,000,000 ש"ח, תבוא עם 6,000,000 ש"ח, תבוא עם 7,000,000 ש"ח, תבוא עם 9,000,000 ש"ח, נוכל להתכנס -

לוי יטח: ואז נבוא -

אלון רוזן: נוכל להתכנס -

לוי יטח: רגע, רגע, רגע -

אלון רוזן: ולהחליט אם זה מתאים לנו או לא מתאים לנו.

לוי יטח: לא, לא, יש לי עניין אחר. הלוא, אתה יודע, בסופו של דבר, אם אתם באמת רוצים לקדם אג'נדות שלכם בתוך מספר שאתם אומרים, מפה אני לא זה. תגיד לי את המספר הזה, אני אגיד לך, תקשיב, אני בין 15,000,000 ש"ח ל-4,000,000 ש"ח כרגע, זה מה אני יודע לתת. אתה יודע להגיד לי כרגע, ולאור מה שאני אומר לך, אתה יודע להגיד לי מספר?

אלון רוזן: 15,000,000 ש"ח.

לוי יטח: אה, 15,000,000 ש"ח, טוב. אז אני לא יודע בשום קונסטלציה להכיל בתקציב 2026, 15,000,000 ש"ח הסטות, שמתוכן כבר אמרתי, שהמקורות שהצגתם, אין להם לא ריאליים, ולא בר יישום. לא, כי אתה אומר לי.

ליאור כהן: אבל לוי, בדיוק בגלל זה כינסנו את ועדת הכספים, כדי לשבת על המספרים -

לוי יטח: המספרים, קיבלת. דו"ח -

ליאור כהן: לא קיבלנו.

לוי יטח: קיבלת דו"ח, הדו"ח היחידי שאתה יכול לקבל בוועדת כספים הוא דו"ח מתוקף, ודו"ח מתוקף של הרבעון הראשון.

ליאור כהן: לוי, מי כמו יודע, שבתוך המספרים, צוללים. כשאני רואה 8,000,000 ש"ח עודפים -

לוי יטח: אז זה יכול לקדם אותך לתקציב?

ליאור כהן: כן. אולי אני רואה שאין סיכוי. אם אני רואה שיש כסף לקדם אגידות, כמו שאמרת, שאולי אפשר לבטל אותן לטובת אגידות אחרות, אז אני צריך לבדוק את זה.

לוי יטח: תגיד המספר. מה אני אומר בצורה הכי ברורה. תגיד מה המספר שאיתו אנחנו יכולים לחיות, שאתה יכול איתו לחיות, ואנחנו יכולים לקדם את העניין.

ליאור כהן: לוי, לא רק שאמרנו את המספר -

לוי יטח: לא. אמרת 15,000,000 ש"ח. אם אתה נשאר בזה, אז אין טעם להמשיך בדיון.

ליאור כהן: לוי, אמרנו את המספר -

לוי יטח: זה לא ריאלי. אני אומר לך, לא ריאלי. חבל על הזמן שלכם.

ליאור כהן: לוי, אמרנו את המספר מינואר, ובפברואר, וירדנו, והורדנו כי אמרו לנו, לא ריאלי, לא ריאלי.

אלון רוזן: אבל אנחנו נשארים ב-15,000,000 ש"ח, אתם נשארים ב-4,000,000 ש"ח.

ליאור כהן: אנחנו היינו ב-45,000,000 ש"ח -

לוי יטח: אתה רוצה -

(מדברים ביחד)

ענבל בועז: אני עדיין מנסה להבין איך 4 הרקדות זה 100,000 ש"ח, דרך אגב, סתם. 4 הרקדות, 100,000 ש"ח.

לוי יטח: אני לא יכול לדבר עם עצמי, אלון, באמת, אני לא יכול לדבר עם עצמי. קיבלתם הצעה -

אלון רוזן: אנחנו מדברים עם עצמנו -

לוי יטח: כן, כן. אני לא מצליח להבין מה אתם רוצים -

אלון רוזן: אנחנו רק מדברים עם עצמנו.

לוי יטח: הנה, אני מסכם, אני מסכם את הצד שלי. אני לא מצליח להבין מה אתם רוצים, להבין, באמת, לא מצליח להבין.

אלי מזוז: אני אגיד לך מה אני רוצה. אני אדבר בשם עצמי -

לוי יטח: כן. אבל אנחנו מדברים על מספרים. תגיד לי במספרים מה אתה רוצה.

אלי מזוז: אני רוצה ללמוד מספרים. אני רוצה שישב פה גזבר, ואני רוצה שהוא יעבור איתי סעיף, סעיף. אני רוצה לראות כמה הוא ניצל, וכמה הוא לא ניצל, ואז אני אדע. יכול להיות שאני אגיד לך, לא, לוי, תשמע, אתה צודק, 15,000,000 ש"ח לא רלוונטי, ואני מבין שיש פה בעיה, ואתה צודק לחלוטין. אולי תגיד לי -

ענבל בועז: אם אנחנו מדברים פה על כל התקציבים לשנת הלימודים, לפרויקט כישורי חיים, פרויקט מורשת יבנה לתלמידי ביי"ס. בסוף אתם נקבתם פה למה שנת. שנת הלימודים מסתיימת עוד חודשיים, אח"כ חופש גדול, אח"כ עוד חודש התארגנות, זה כבר לא חצי שנה, נכון? התקציב הזה הוא לא לשנה. אבל ב-2027 כבר יש -

אלון רוזן: אני רוצה להגיד שאני מסכים איתך. אם היה באה העירייה, והייתה אומרת, תשמעו, אתם באים, דנים איתנו כרגע על תקציב שהגשתם בינואר, לכאורה, שהיה אמור להיות לשנה. עברה כבר חצי שנה. בואו, אנחנו נתכנס למספר שלכם בחצי מהכסף -

- ענבל בועז:** אבל אני אומרת לך -
- אלון רוזן:** אז היה דיון. אבל ההתקרנפות וההתכנסות ל-4,000,000 ש"ח -
- ענבל בועז:** אבל אלון, בוא, אתה אפילו לא מוכן -
- אלון רוזן:** היא לא ריאלית.
- ענבל בועז:** אתם מניחים פה רשימה, ואני לא יודעת מתי היא נשלחה. מן הראוי שאתם תעברו על זה שוב, ותעדכנו אותה, לראות אם כל התקציבים עדיין רלוונטיים.
- אלון רוזן:** כל התקציבים רלוונטיים.
- ענבל בועז:** אבל איך הם רלוונטיים -
- אלון רוזן:** מבחינתנו, ענבל, כל התקציבים רלוונטיים.
- ענבל בועז:** אבל שוב, אתה יודע מה אתה אומר עוד פעם. מצדי -
- אלון רוזן:** את שולחת אותי עוד פעם לעשות שיעורי בית -
- ענבל בועז:** לא, אבל אני אומרת -
- אלון רוזן:** רגע, מה לא? את שולחת אותי עוד פעם לעשות שיעורי בית, לנהל מו"מ עם עצמי, ולהגיד לך מה אני עכשיו רוצה. לא רוצה. אני רוצה שאתם תבואי עם מספר.
- ענבל בועז:** יש פה 500,000 ש"ח לפרויקט כישורי חיים -
- אלון רוזן:** תבואי עם מספר.
- ענבל בועז:** לא. אבל את אומר 500,000 ש"ח לפרויקט כישורי חיים. עכשיו עוד פעם, ה-15,000,000 ש"ח לא ילכו לטובת פרויקט כישורי חיים, הם לא ילכו. הם לא ילכו, כי טכנית אין ילדים בבי"ס -
- אלון רוזן:** את יודעת מה זה מזכיר לי? בינואר, כשאני הגשתי את הבקשה -
- אלי מזוז:** הצטמצמו מ-24,000,000 ש"ח ל-15,000,000 ש"ח -

אלון רוזן: סליחה, שנייה, אלי. את יודעת מה זה מזכיר לי? כשאני הגשתי בינואר את ההצעה של יבנה שלנו, חזר אליי ראש העיר עם רשימה על למה לא, למה אי אפשר לעשות את כל מה שביקשנו, שמעת?

ענבל בועז: אבל אלון, אני לא שם.

אלון רוזן: את שומעת?

ענבל בועז: אבל אני לא שם.

אלון רוזן: כרגע מה שעשית, זה בדיוק אותו דבר.

ענבל בועז: ממש לא.

אלון רוזן: זה בדיוק אותו דבר.

ענבל בועז: זה לא נכון.

אלון רוזן: אז אתם לא באמת רוצים להעביר תקציב, ואתם לא באמת רוצים לקבל מה שאנחנו רוצים.

ענבל בועז: לא, למה אתה מכניס לי מילים לפה? אני אמרתי שאני לא רוצה -

אלון רוזן: לא, אז אני אומר, הסברתי למה לא.

ענבל בועז: לא, אני מנסה להסביר לך איך כן אפשר להעביר את התקציב. כי אם יושב פה לוי ואומר של-3,000,000 ש"ח אפשר להתכנס, או ל-4,000,000 ש"ח להתכנס, ויכול להיות שהתקציב שלכם הוא ממילא 4,000,000 ש"ח, ממילא זה רבע מזה, אז יכול להיות שאנחנו מדברים באותה שפה. אבל לא, אתה נעול על ה-15,000,000 ש"ח האלה, כשברור שלא הכל יהיה -

אלון רוזן: אבל את נעולה על ה-4,000,000 ש"ח.

ענבל בועז: אני לא יודעת. אבל לא יכול להיות -

אלון רוזן: תראו לי גמישות, תראו לי שאתם רוצים שאתם רוצים -

ענבל בועז: אבל יכול להיות שהתקציב הזה הוא לא רלוונטי.

אלון רוזן: אני את זה, ואת זה, ואת זה, ואת זה, רוצה לעשות.

עכשיו, 4 הפקדות, אתה רוצה -	ענבל בועז:
אני אגיד לך מה אני רוצה לעשות -	לוי יטח:
תוריד את זה לחצי -	ענבל בועז:
אני אגיד לך מה אני רוצה -	לוי יטח:
אתם שולחים אותנו כל הזמן לעשות עבודה.	אלון רוזן:
לא.	לוי יטח:
כל הזמן.	אלון רוזן:
אני לא שולחת אותך, אלון. אני מדברת איתך, כאילו אני חברת אופוזיציה עכשיו. אם אני הייתי רוצה להעביר עכשיו את התקציב, מה שהייתי עושה, זה הייתי מראה לראש העיר איך הדבר הזה, כל הדברים שאנחנו מבקשים, הם ריאליים. זה מה שהייתי מבקשת.	ענבל בועז:
את רוצה שאני אגיד לך משהו -	אלון רוזן:
זה מה שהייתי מראה.	ענבל בועז:
אני, יש לי -	אלון רוזן:
הייתי אומרת לו, אתה יודע מה היית אומרת לו? הייתי אומרת, תקשיב -	ענבל בועז:
יש לי היום רוב -	אלון רוזן:
הייתי מצליחה לעשות -	ענבל בועז:
אני חבר אופוזיציה שיש לו רוב בעירייה -	אלון רוזן:
אוקי, בסדר. אז אם זה הדיבור, אין לי מה להגיד.	ענבל בועז:
לא. אני יכול להעביר כל תקציב שאני רוצה.	אלון רוזן:
אין בעיה -	ענבל בועז:
אני לא צריך להוכיח לרועי מה כן, ומה לא.	אלון רוזן:

- ענבל בועז:** חבל על הזמן פה -
- אלון רוזן:** אני רוצה להביא תקציב מאוזן -
- ענבל בועז:** קודם כל, אתה לא רוב. עם כל הכבוד -
- אלון רוזן:** אני רוצה -
- ענבל בועז:** אתה עדיין לא רוב.
- אלון רוזן:** אני רוצה להביא תקציב מאוזן -
- ענבל בועז:** עם כל הכבוד, זה עדיין לא רוב.
- אלון רוזן:** ואני רוצה להעביר -
- ענבל בועז:** אני לא רוצה -
- אלון רוזן:** ואני רוצה להביא תקציב מאוזן.
- ליאור כהן:** אני הצבעתי נגד התקציב, למה את אומרת שאני יוצא?
- ענבל בועז:** ליאור, למה? כי בפעם האחרונה קמת ויצאת.
- אלון רוזן:** מה זה משנה, אבל הוא הצביע נגד התקציב.
- ענבל בועז:** בסדר, אוקי. ליאור, בוא נעשה את זה. אז אם אתם רוב, אז למה אתם מבזבזים פה את הזמן.
- אלון רוזן:** אנחנו רוצים להיות אחראיים -
- ענבל בועז:** לא. לכו תצביעו וזהו.
- אלון רוזן:** אנחנו רוצים להיות אחראיים, ואנחנו רוצים להביא תקציב מוסכם. על זה אני מדבר כבר מינואר. מינואר אני אומר את זה.
- ליאור כהן:** אחרי שיהיו לנו את כל המספרים. אבל כשמונעים מהגזבר -
- אלון רוזן:** אחראית ומוסכם.
- ליאור כהן:** כשמונעים מהגזבר, מוועדת כספים להתכנס חצי שנה -
- לוי יטח:** וגם הזמן שלי מוגבל. אני לא יכול להישאר פה לנצח.

ענבל בועז: אני מדברת קדימה. אני חושבת שברצון טוב, ואתם דיברתם על רצון טוב, אפשר ללכת רגע ולראות. אם הגזבר פה יושב והוא אמר, תקשיבו, אני מתאבד על ה-3,000,000 ש"ח, 4,000,000 ש"ח האלה, ועשיתי את כל מה שאני יכול, ואתם יש לכם דרישות שהן תכלס ה-15,000,000 ש"ח האלה, גם אם יעבירו אותם, אתם בחיים לא תנצלו אותם. אתה רוצה לעשות 4 הרקדות ב-100,000 ש"ח עד סוף השנה? בחצי שנה שנותרה. חורף, חגים. 4 הרקדות.

(מדברים ביחד)

ליאור כהן: אגב, הייתי מצפה שברגע שראש העיר קיבל, הוא היה משתף את כל חברי המועצה ברשימה הזאת.

ענבל בועז: אבל ליאור -

ליאור כהן: אבל שנייה -

ענבל בועז: אתה כל הזמן מדבר אחורה. אנחנו מדברים קדימה, אני מדברת קדימה -

אלון רוזן: דרך אגב, הרשימה הזאת גם הוצגה בישיבת המועצה האחרונה שהייתה.

ענבל בועז: אני מאוד הייתי רוצה שהתקציב יעבור. דוגרי, לא בא לי ללכת הביתה. נהנית מזה שיש לי את המקום שלי במועצה, שיש לי יכולת להשפיע, לדבר, להיות קרובה, לשמוע מה קורה בעיר. לי זה חשוב להישאר חברת מועצה. אין לי שום אינטרס להפיל את התקציב הזה.

ליאור כהן: גם לנו.

ענבל בועז: אוקי, בסדר. אז אני אומרת, אם יושב הגזבר, שהוא לא מוטה, נכון? הוא יושב כאן, והוא מסביר שהוא יתאבד על התקציב הזה. שנייה, תן לי לסיים את המשפט. לכן, יש סבירות מאוד, מאוד גבוהה שהתקציב שאתם רוצים בחצי השנה הקרובה, כי עוד חצי שנה יש כבר תקציב חדש, יש סבירות מאוד גבוהה שהתקציב שאתם רוצים, הוא בעצם פחות. ריאלית, הוא בעצם פחות. אוקי, אז זה לא הגיוני שאתם שנייה תגידו -

ליאור כהן: וזה אחרי שצמצמנו אותו, אבל אני אתייחס שנייה -

ענבל בועז: בסדר...

ליאור כהן: את מאוד, מאוד רוצה שהתקציב יעבור. אנחנו כולנו באותה סירה. כולנו רוצים מאוד, מאוד שהתקציב, כי הראשונים שהולכים, זה אנחנו. הראשונים. היחיד שאולי ילך, אולי לא ילך, זה ראש העיר. עכשיו אני אומר לך -

ענבל בועז: כולם הפסדנו מזה, אוקי?

ליאור כהן: שנייה -

ענבל בועז: כולנו הפסדנו מזה.

ליאור כהן: העיר הפסידה, כן, חד משמעית, אני אומר. ראש עיר שרוצה להעביר תקציב, לא מכנס את ועדת הכספים השנייה או השלישית בלי -

ענבל בועז: אבל ליאור, הנה, אנחנו פה, אנחנו מקדישים את הזמן -

ליאור כהן: מה זה פה, מה זה פה? אבל הנה, אנחנו רוצים לדון בסעיפים, אומרים לי שהגזבר הולך -

ענבל בועז: אז בוא נפתח רגע ונראה את הסיכום -

לוי יטח: אבל זו גישה מקדמת, להסתכל על סעיפים?

ליאור כהן: בטח.

לוי יטח: בוא, אני מציע דבר כזה, כדי שנסכם. ליאור, באמת גם הזמן שלי, אני מתנצל, גם הזמן שלי מוגבל הערב. אני רק אומר דבר אחד. אני מוכן להקשיב לכל הצעה נוספת שלכם. אחרי שאני נתתי את ההצעה בשם ראש העיר, שהסמך אותי, יחד עם הגזבר, וישבנו עם נציגות מטעמכם. תנו את המספר שאני מבטיח שמבחינתי, אני אעשה את המקסימום להגיע אליו, כדי שיהיה תקציב לעיריית יבנה. תן לי את המספר של השימושים, אל תדאג למקורות, אנחנו נעשה את העבודה. לא שולח אותך לעשות את העבודה על המקורות. תגיד לי מה אתה רוצה, תגיד לי מה אתם רוצים שיהיה תקציב, אבל באמת שזה מוסכם עליכם, ואנחנו נעשה את הכל כדי להיענות לבקשה הזאת. אני מבטיח לפחות לעשות את הניסיונות, שאני אדע את המספר. תן לי יעד. אני כרגע לא יודע יעד. זהו, זה משפט הסיכום שאני יכול לומר, ואני באמת מבחינתי, אני, אין לי מה לומר יותר, כי גם אני כאן לא -

ליאור כהן: אנחנו נמצאים פה בגלל שנתנו מזמן כבר את המספר הזה -

לוי יטח: אוקי. אז אם אתה חושב שזה מקדם את התקציב עכשיו, בבקשה. ליאור, אני חוזר. תן לי יעד, תן לי יעד אמיתי, שאתם אומרים, עם המספר

הזה, אנחנו יכולים לחיות. תן לי לעשות את העבודה. אתה יודע להגיד לי את המספר הזה?

ליאור כהן: 15,000,000 ש"ח.

לוי יטח: 15,000,000 ש"ח, אוקי.

ליאור כהן: 15,000,000 ש"ח בשוטף.

לוי יטח: אז אתה צריך שאני-

ליאור כהן: לא קשור לתב"רים.

לוי יטח: אוקי, אז סיכמנו. המספר הוא 15,000,000 ש"ח. תודה רבה. אני פשוט חייב ללכת, תודה רבה, להתראות.

ליאור כהן: בגדול, מה שראינו גם בדו"ח הרבעוני, יש פה הרבה מקומות שאנחנו יכולים לגזור מהם. אף אחד לא ישב איתנו בצורה מסודרת, על המספר.

אלי מזוז: אני אומר, הייתי שמח להישאר, אבל אין לי פה גזבר שייתן לי מענה על סעיף, סעיף.

ליאור כהן: בואו לפחות נעלה את השאלות, והוא אח"כ יקרא את הפרוטוקול, אולי ישלח לנו מייל.

אלי מזוז: טוב, אז בוא נעלה את השאלות.

ליאור כהן: יש בגבייה עודף גבייה של 8,000,000 ש"ח. אנחנו צריכים לדעת איך זה מנותב, מה קורה עם הגבייה הזאת. יש אמרנו השפעות של שכר משמעותיות, שהתקצוב של השכר היה כולל תפקידים מאוד בכירים, שלא מאוישים, וזה לא מעט כסף, מתכנס שם. יש לנו את כל הסיפור של המלחמה. כל סעיף ההסעות, אם אני מסתכל על סעיף ההסעות, אם אני לא טועה, זה משהו כמו 12,000,000 ש"ח בשנה. חודשיים של מלחמה. תוריד את יולי, אוגוסט, כי עוד לא היינו ביולי, אוגוסט, אז ל-10 חודשים הולך. כל חודש זה 1,200,000 ש"ח. יש לך פה איזה 2,500,000 ש"ח רק מההסעות, שצריך להבין איפה זה הלך.

אלי מזוז: כשאנחנו מדברים על 1 חלקי 12-

ליאור כהן: 1 חלקי 12.

אלי מזוז: 1 חלקי 12 מאיזה תקציב? זאת אומרת, תקציב 2025 הוא 500 וכמה, 72, כמה? 552,000,000 ש"ח. אנחנו אז תקציב של 619,000,000 ש"ח. זאת אומרת, שאנחנו אוטומטית לא מנצלים פה סכום של כמה יש פה, 67,000,000 ש"ח, נכון, אני צודק? אנחנו מתנהלים בהפרש של 60,000,000 ש"ח ומשהו. כי אנחנו לפי התקציב של 552,000,000 ש"ח, ולא לפי תקציב של 619,000,000 ש"ח. אז כבר חסכנו פה סכום מאוד, מאוד גדול. שגם הוא, מה קורה איתו?

ליאור כהן: נכון. קיצור, יש פה הרבה מאוד סעיפים. אם היו לנו תשובות, יכולנו להתכנס לאנשהו. אבל הם העדיפו לא להתכנס לנושא הזה. העדיפו רק לדבר בגדול מה המספר, מה המספר. זה מה שאנחנו שומעים כבר חצי שנה -

אלי מזוז: לנהל מו"מ על המספרים, ולא לצלול לנתונים.

ליאור כהן: ולא לתוכן, כן. אנחנו רואים שקוראים פה פרויקטים שלא היו בשנים קודמות, אז אין פה 1 חלקי 12, כי זה לא קיים. אז אתה פתאום מוציא דברים חדשים ע"ח אותם תקציבים שיכולת לממש לאותו סיפור, וזה מצטלם יפה, אז זה יותר כיף להעלות את זה, אבל בתכלס אין כסף אח"כ לעמותות הספורט וכדומה. אני מסכם זה -

אלי מזוז: אני רוצה להגיד משפט, ברשותך. יש פה 9 חברי מועצה, שהם רוב מועצת עיר. יש פה חברי ועדת כספים, שרוצים לממש את זכותם כנבחרים, ציבור, לשבת ולצלול בספר התקציב. בעבר עיריות היו יוצאות לבתי מלון ל-3 ימים, לפחות לשבת על ספר התקציב. היו מתכנסות שעות ע"ג שעות לשבת על ספר התקציב, ולעבור סעיף, סעיף. לא עוברים איתנו סעיף, סעיף. היחס של לנהל איתנו מו"מ על הסכום, זה בסדר. אם הסכום היה קרוב, היה אפשר אולי לפה או לפה לזוז. כשאנחנו מדברים, וכשאנחנו הצטמצמנו ל-15,000,000 ש"ח, כמה זה 15,000,000 ש"ח מתוך 619,000,000 ש"ח באחוז? כמה אחוזים? 2.4%? משהו כזה. אז לבקש מסך התקציב 2.4%, שאולי חלקו יהיה בהסטות, ואז אין פגיעה בבסיס התקציב, וחלקו בכספים שנחסכו, או דברים שאפשר להסיט. לא ניתן לנו מענה, ולאחר מכן ניתן לנו מענה שהוא בעיניי לעג לרש, של 4,000,000 ש"ח, ושנים אחרי זה, שאתה לא יודע מה יהיה. אחרי שכבר צמצמנו את עצמנו מסכומים הרבה יותר גדולים. לא נותנים לנו מענה לממש את תפקידנו כחברי ועדת כספים, לעבור סעיף, סעיף, ולהבין מה נוצל, מה לא נוצל, ושיעמוד לרשותנו גזבר. אנחנו אנשים מתנדבים, אנחנו אנשים שמשרתים ציבור. רוצים לשבת ולעבור סעיף, סעיף, וללמוד, ולהבין. יכול להיות שנגלה שיש, אבל עצם הזכות הבסיסית הזאת שנמנעת מאיתנו, בעיניי זה דבר שהוא חמור. בעיניי, הוא לא תקין, וחבל. כי לדעתי, כבר היינו לא מוציאים 15,000,000 ש"ח, מוציאים כבר 30,000,000 ש"ח לטובת -

ליאור כהן: אני כמו שאמרתי גם בעבר, אני רואה פה שאין נכונות להעביר תקציב, כנראה מסיבות שהוזכרו גם לפרוטוקול. אם היו רוצים להעביר את התקציב, היה אפשר לפנות, ראש העיר היה מפנה את היומן שלו, הופך את העולמות. תאמינו לי שראש העיר, כשהוא רוצה להעביר תקציב, או ערים אחרות, הם הופכים הכל, והופכים כל אבן כדי להעביר את התקציב. פה זה לא האירוע, זה רחוק מזה לצערי. משאירים אותנו עם שאלות, בלי תשובות. אח"כ אומרים, תן מספר, תן מספר, כאילו אנחנו נמצאים פה לא בניהול עיר, אלא באיזה סחר סוסים. אז לצערנו, זו כנראה הסיבה שאנחנו עכשיו נמצאים ביוני בלי תקציב. אני מקווה שזה יגיע למקומות יותר טובים בהמשך. מקווה שיהיה פה איזשהו פתרון. דברים נוספים, חברים? תודה רבה, שיהיה לנו בהצלחה.

לוי יטח
מנכ"ל העירייה

עו"ד ליאור כהן
יו"ר ועדת הכספים